

A LÉLEK ÍGÉRETE

„És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek,
hogy veletek maradjon mindörökké.”

(Jn 14:16)

Amikor Jézus megígérte tanítványainak a Szentlelket, tanítói működésének befejezéséhez közeledett. Ott állt a keresztné árnyékában, a bűntéher súlyának teljes tudatával, amit neki, mint Bűnhordozónak kellett viselnie. Azonban mielőtt feláldozta magát, kioktatta tanítványait a legfontosabb, legtökéletesebb adomány felől, melyet követőinek adni akart. Olyan adományról, mely kegyelmének határtalan segélyforrását tárja fel előttük. „És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.” (Jn 14:16-17)

Az Üdvözítő ezzel utalt a jövőre, amikor eljő a Szentlélek, mint földi képviselője, és hatalmas munkát végez. Annak a sok rossznak és gonoszságnak, mely évszázadokon át halmozódott fel, az ember ezentúl a Szentlélek isteni ereje által álljon ellen.

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a világ végezetéig részesülnek. Pünkösd napjától mind a mai napig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik életüket Krisztus szolgálatára szentelték. Mindazokhoz, akik Krisztust elfogadták Üdvözítőjüknek, eljött a Szentlélek, mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú.

Minél szorosabb összeköttetésben éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről. Férfiak és nők, akik az üldöztetés és próbatétel hosszú évszázadai alatt a Lélek segítségét nagymértékben élvezték, jelként és csodaként álltak a világ előtt. Angyalok és emberek előtt bizonyították be a megváltó Szeretet átforgató hatalmát.

(The Acts of the Apostles, 47-49. oldal)

A VIGASZTALÓ

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.”

(Jn 16:13)

Hogyan tudnánk megállni a megpróbáltatás idején, ha nem értjük Krisztus szavait? Jézus meghagyta: „Ezeket beszéltem néktek, amíg veletek valék. Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Jn 14:25-26)

A Szentlélek az, aki eszünkbe juttatja Krisztus szavait. Krisztus tanítványával folytatott utolsó beszélgetése témájául a Szentlélek szolgálatát választotta. Az igazság széles távlatait nyitotta meg előttük. Nekik hit által be kellett fogadniuk Jézus szavait, és a Vigasztaló Szentlélek lesz az, aki majd eszükbe juttatja mindazokat.

Krisztus ezen ígérete alapján követői abban találták meg a vigasztalást, hogy az isteni befolyás az idők végéig velük lesz. A ma embere azonban nem fogadja el, sőt el sem hiszi ezt az ígéretet, ezért nem is értékeli azt, így az egyház tapasztalatában sem látható ennek teljessége. **Isten Lelke ajándékának ígéretére kevés figyelmet fordít az egyház. Nincs hatással az emberekre, és ennek következménye csak az lehet, ami várható is: lelki szárazság, lelki sötétség, lelki hanyatlás és halál.** Az emberek elméjét és lelkét jelentéktelen dolgok foglalják el, de az isteni erőt - mely szükséges az egyház növekedéséhez és jólétéhez, s amely minden más áldást is magával hozna, ha befogadnák - nélkülözik, bár Isten végtelen bőségben adná. Amíg az egyház megelégszik kis dolgokkal, addig alkalmatlan arra, hogy megkapja Isten hatalmas ajándékait. De miért nem éhezünk és szomjazzuk a Szentlélek ajándékát, hiszen csak ez által tarthatja Isten tisztán szívünket? Az Úr terve szerint az isteni erőnek együtt kell működnie az emberi erőfeszítéssel.

Ez mindazt magába foglalja, amire a kereszténynek szüksége van ahhoz, hogy megértse a Szentlélek ajándékának jelentőségét az Úr Jézus második eljövételét megelőző időben. Beszéljünk róla, imádkozzunk érte, prédikáljunk róla; mert az Úr sokkal jobban kíváncsi arra, hogy nekünk adja a Szentlelket, mint ahogy a szülők vágnak arra, hogy jó ajándékokat adjanak gyermekeiknek.

(Review and Herald, 1892. november 15.)

A LÉLEK TERMÉSZETE: TITOK

„Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.”

(Jn 14:17)

Nem szükséges magyaráznunk a Szentlélek mibenlétét. Jézus azt mondja, Ő a Vigasztaló, *„az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik”*. Világosan kijelenti továbbá, hogy a Szentlélek, miközben az embereket minden igazságra elvezeti, *„nem ő magától szól”*. (Jn 15:26; 16:13)

A Szentlélek lényege: titok. Emberek nem fejthetik meg, mert Isten nem nyilatkoztatta ki előttük. Kutatásra hajlamos elmék összehozhatnak bibliaiszövegeket és alapul vehetik emberi magyarázataikhoz, de az ilyen nézetek elfogadása nem fejlesztheti a gyülekezetet. Olyan titkokat illetően, amelyek az emberi értelmet meghaladják, hallgatni - arany.

Jézus a Szentlélek hivatását ezekkel a szavakkal vázolja: *„És az, mikor eljő, megfeddi (oktatja) a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.”* (Jn 16:8) A Szentlélek meggyőző a bűnről. Ha a bűnös átadja magát a Lélek megelevenítő befolyásának, akkor megtérésre jut és felismeri az isteni követelmények iránti engedelmisség fontosságát.

A megtérő bűnösnek, aki éhezi és szomjúhozza az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit. *„Az enyémből vesz, és megjelenti néktek”* - mondotta Jézus. *„Az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.”* (Jn 16:14; 14:26)

A Szentlelket Isten adta megújító erőként, hogy hathatóssá tegye a Megváltó halála által szerzett üdvösséget. Igyekszik az emberek figyelmét állandóan arra a nagy áldozatra irányítani, melyet Krisztus hozott a golgotai kereszten. Bemutatja Isten szeretetét a világ előtt és a bűneiről meggyőződött lélek számára hozzáférhetővé teszi a Szentírás értékeit.

(The Acts of the Apostles, 51-52. oldal)

A BIZONYSÁGTEVŐ LÉLEK

„Ez a Lélek bizonytságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.”

(Róm 8:16)

Ha a Lélek bizonytságot tesz lelkünkkel együtt arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, mi lesz ennek az eredménye? A hívő lélek teljesen aláveti magát Isten akaratának. A mennyei Fenség szent és bensőséges kapcsolatba kerül azzal, aki teljes szívvel keresi Őt, és a hívő, Isten gyermeke – Atyja kegyelmének bőséges kiáradása által – gyermeki kapcsolatban él vele. Lelkedet és testedet oda kell szánnod Istennek, teljesen erejére és szándékára bízva magad, abban a bizonyosságban, hogy ő meg akar áldani téged, bármily gyámoltalan vagy méltatlan lennél is. *„Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek.”* (Jn 1:12)

Ne légy nyugtalanul tevékeny, hanem légy buzgó a hitben, és egy cél vezéreljen, és pedig az, hogy lelkeket vonzzál Jézus Krisztushoz, a megfeszített Üdvözítőhöz. Nem az értelem meggyőződését szolgáló logikus prédikációk fogják ezt a munkát elvégezni. **A szívet kell meggyőzni, és meglágyítani. Akaratodat Isten akarata alá kell rendelned, és minden törekvésedet a menny felé kell irányítanod.** Az élő Isten Igéjéből kell táplálkoznod, és azt átvinne a gyakorlati életbe. Isten Igéjének meg kell ragadnia és irányítania egész lényedet...

Ha Jézus a mi bizodalunk, fel kell ajánlanunk magunkat áldozatként Istennek. Egyetlen reményünk Jézus Krisztus igazsága és közbenjárása. Nincs kétség, sem bizalmatlanság, hiszen hit által látjuk, hogy Isten Jézust bízta meg azzal, hogy békéltesse meg a bűnös világot. Jézus vállalta azt a sorsdöntő kötelezettséget, hogy közbenjár mindenkinek az érdekében, aki általa járul Istenhez, és mindenkinek biztosítja az üdvösséget, aki csak hisz benne. Isten azt az előjogot biztosította nekünk, hogy közvetlenül a kegyelem trónjához járulhatunk, irgalmat kérhetünk és kaphatunk is segítségül a szükség idején.

(Manuscript Releases, 14. kötet, 276-277. oldal)

Január 05.

KRISZTUS KÉPVISELŐJE

„De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló; ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok.”

(Jn 16:7)

A Vigasztalót Jézus az „Igazság Lelkének”-nek nevezi. Munkája az igazság megvilágítása és védelmezése. Először a szívbe költözik, mint az Igazság Lelke, és így válik Vigasztalóvá. Az igazságban vigasz és béke van, de nem találunk igazi békességet vagy vigaszt a hamisságban. Sátán hamis teóriák és hagyományok által szerzi meg a győzelmet elménk felett. Azáltal pedig, hogy hamis értékek felé tereli az embereket, eltorzítja jellemüket. A Szentlélek a Szentírásan keresztül szól az elméhez, és érinti meg a szívet az igazsággal. Így leleplezi a tévedést, és ki is űzi azt a szívből. Krisztus az igazság Lelkének - a Szentírásan keresztül végzett - munkája által nyeri meg magának választott gyermekeit.

Jézus, azáltal hogy tanítványainak bemutatta a Szentlélek szolgálatát, azzal az örömmel és reménységgel is meg akarta ajándékozni őket, mely az ő szívét is áthatotta. Jézus örült az egyház számára biztosított bőséges segítség felett. Az ajándékok közül, amit csak kérhetett Atyjától népe felmagasztalása érdekében, a Szentlélek volt a legnagyobb. A Szentlélek adománya által születünk újjá, és e nélkül Krisztus áldozata hiábavaló lenne. A gonosz hatalma századokon át egyre erősödött, és az emberek bámulatos módon hódoltak be ennek a sátáni befolyásnak. **A bűnt csak a Szentháromság harmadik személye, e hatalmas követ által lehet visszautasítani és legyőzni, aki nem csekélyebb hatalommal, hanem isteni erejének teljességével jön el.** A Lélek teszi hatékonyá azt, amit a világ Üdvözítője elvégzett. A Lélek az, aki megtisztítja a szívet. A Lélek által válik a hívő isteni természet részesévé. Krisztus azért adta isteni erőként Lelkét, hogy az legyőzze örökölt és szerzett hajlamainkat a rosszra, és saját jellemének lenyomatát örökítse meg egyházán.

(Review and Herald, 1908. november 19.)

Január 06.

A MENNYEI GALAMB

„És bizonyosságot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék őrajta.”

(Jn 1:32)

Minden dologban Krisztus a mi példaképünk. Atyjához intézett imájára válaszképpen megnyílt az ég, és a Lélek galamb formájában leszállt, majd megnyugodott rajta. Isten Szentleke kapcsolatba lép az emberrel, és az engedelmesek és hűségesek szívébe költözik. Világosság és erő árad azokra, akik komolyan keresik őt, kérve, hogy bölcsességük legyen ahhoz, hogy ellenálljanak Sátánnak, és legyőzzék őt a kísértés idején. Mi is győzhetünk, ahogy Krisztus győzött!

Jézus buzgó imával kezdte el nyilvános szolgálatát. Az Ő példája bizonyítja azt a tényt, hogy az ima szükséges a sikeres keresztény élethez. Jézus állandó kapcsolatban volt Atyjával, és élete tökéletesen követhető mintául szolgál. Ő értékelte az ima előjogát, és munkájában meg is látszottak az Istennel való közösség eredményei. Ha megvizsgáljuk az életéről szóló feljegyzéseket, akkor azt látjuk, hogy minden fontos eseménynél elvonult a ligetbe, vagy a hegyek csendjébe, és komoly, könyörgő imával fordult Istenhez. A hatalmas csodákat megelőző éjszakákat rendszeresen imával töltötte. Az ilyen éjszakai imaidőszakok alkalmával, a munkával töltött nap után együttérző szívvel küldte el tanítványait, hogy térjenek haza otthonaikba pihenni és aludni, míg ő erős sírás és könnyek között Isten elé tárta az emberiség érdekeit szolgáló legkomolyabb kéréseit.

Jézusnak - válaszul imájára - Isten kegyelme adott erőt a munkához, és készítette fel Őt a megpróbáltatásokra. A mi keresztényi életünk sikere is Istentől függ, és Krisztus példája megnyitja számunkra az utat, melyen járva az erő soha ki nem fogyó forrásához juthatunk el, melyből kegyelmet és erőt meríthetünk ahhoz, hogy az ellenségnek ellenállva győztesen kerüljünk ki a harcból. A Jordán partján Krisztus az emberiség képviselőjeként ajánlotta fel imáját; a megnyíló ég és az elismerő hang pedig biztosít bennünket arról, hogy Isten - Fia érdemei által - elfogadja az emberiséget.

(Signs of the Times, 1893. július 24.)

LÁTHATATLAN, AKÁR A SZÉL

„A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.”

(Jn 3:8)

A szél hallható a fák ágai között, susogtatja a leveleket és a virágokat; mégis láthatatlan, és senki sem tudja, honnan jön vagy hová megy. Ilyen a Szentlélek munkája a szívben. Nem lehet jobban megmagyarázni, mint a szél mozgását. Valaki lehet, hogy nem tudja megmondani megtérésének pontos idejét vagy helyét, vagy nyomon követni az összes körülményeket, ez azonban még nem bizonyítja, hogy az illető megtéretlen.

Valaki által, aki éppoly láthatatlan, mint a szél, Krisztus állandóan munkálkodik a szívben. Lassan-lassan – talán az ember számára észrevétlenül – a reá tett benyomások a lelket Krisztus felé vonják. Ilyen élmények érhetik az embert, ha Róla elmélkedik, olvassa a Szentírást, vagy egy prédikátortól élőszóban hallgatja az igét. Egyszerre csak, amikor a Szentlélek határozottabban kérlel, a lélek boldogan adja át magát Jézusnak. Sokak szerint ez a hirtelen megtérés; valójában azonban Isten Lelke hosszan tartó munkájának eredménye; türelmet, időt igénylő folyamat.

Bár maga a szél láthatatlan, de hatásai láthatóak, érezhetőek. Ugyanígy nyilvánvalóvá válik a Lélek szívben történő munkálkodása az olyan ember cselekedeteiben, aki átérezte a megmentő erőt. Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, átalakítja az életet. Az ember elveti a bűnös gondolatokat, lemond a gonosz cselekedetéről; szeretet, alázatosság és béke lép a harag, irigység és összeférhetlenség helyébe. A bánatból öröm lesz, az arcon égi fény tükröződik. Senki sem láthatja a kezet, amely leemeli a terhet, nem láthatja a mennyei udvarokból alászálló fényt. Az áldás akkor jön, amikor a lélek hittel aláveti magát Istennek. Ekkor az emberi szem számára nem látható hatalom új lényt hoz létre Isten képására.

Lehetetlen, hogy véges elme felfoghassa a megváltás művét. Titokzatossága meghaladja az emberi tudást, aki azonban átmegy a halálból az életre, az megérti, hogy ez isteni valóság. A megváltás kezdetét személyes tapasztalat révén ismerhetjük meg. Eredményei pedig kihatnak az örökkévalóságra.

(The Desire of Ages, 172-173. oldal)

OLAJ AZ EDÉNYEIDBEN

„Akik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat; az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben.”

(Mt 25:3-4)

Sokan szívesen fogadják az igazságot, de képtelenek magukévá tenni, ezért annak befolyása nem is érvényesül bennük. Olyanok ők, mint a balga szüzek, akiknek nem volt az edényeikben olaj. Az olaj a Szentlélek szimbóluma. Ő a Jézus Krisztusban való hit által költözik az emberi lélekbe. Akik sok imával, komolyan kutatják a Szentírást, akik erős hittel hagyatkoznak Istenre, akik parancsolatainak engedelmeskednek, azok között lesznek azok, akiket a bölcs szüzek jelképeznek. Isten Szavának tanítása nem „igen és nem”, hanem „igen és ámen”.

Az evangélium követelménye messzire elhat. Az apostol ezt mondja: „*És mindent, amit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Óáltala.*” (Kol 3:17) „*Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek.*” (1Kor 10:31)

A gyakorlati kegyességet nem lehet úgy elérni, hogy a Biblia nagy igazságainak pusztán csak szívünk külső udvarában adunk helyet. A Biblia elveinek be kell hatolniuk életünk nagy és kis dolgaiba egyaránt. Ez legyen a forrása azoknak az indítékoknak és alapelveknek, melyek keresztyéni jellemünket és viselkedésformánkat szabályozzák...

Nem szabad figyelmen kívül hagyni az olajat, melyre a bolond szüzekkel jelképezett személyeknek oly nagy szükségük van. Be kell hozniuk az igazságot a lélek szentélyébe, hogy megtisztíthassa, finomíthassa és megszentelhesse őket. Nem elméletekre van szükségük; hanem a Biblia szent tanításaira, melyek nem bizonytalan, összefüggéstelen tantételek, hanem örök érdekeket szolgáló élő igazságok, Krisztussal a központban. Benne található meg az isteni igazság egész rendszere, az igazság alapja és oszlopa: a lélek üdvössége a Krisztusba vetett hit által.

Akik a Krisztusba vetett igaz hitet gyakorolják, azoknál ez nyilvánvalóvá válik jellemük szentsége és Isten törvénye iránti engedmességük által. Ők felismerik, hogy a Jézusban megnyilvánuló igazság felér az egekig és átvezet az örökkévalóságba. Megértik, hogy a keresztyén jellemnek Krisztus jellemét kell tükröznie; kegyelemmel és igazsággal kell betelnie. Ők részesülnek a kegyelem olajából, mely soha ki nem alvó világosságot áraszt. A hívő szívében lakozó Szentlélek teljessé teszi őt Krisztusban.

(Review and Herald, 1895. szeptember 17.)

A KI NEM FOGYÓ OLAJ

„És másodszor is felelék, és mondtam néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondtam: Nem, Uram! És monda nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak.”

(Zak 4:12-14)

A Szentléleknek az egyházzal való folyamatos kapcsolattartását Zakariás próféta egy másik képpel ábrázolja, mely csodálatos, bátorító tanulsággal szolgál számunkra.

„Majd visszatérek az angyal, aki beszél vala velem, és felkölte engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. És monda nékem: Mit látsz te? És mondtam: Látok imé egy merő arany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, amelyek a tetején vannak; és mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán. És felelék, és mondtam az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, Uram? ... És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura. ... És másodszor is felelék, és mondtam néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? ... És monda nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak.” (Zak 4:1-14)

A két olajfából az arany színű olaj arany csöveken keresztül áradt a gyertyatartó olajtartójába, majd onnan a szentélyben világító arany lámpákba. Isten szentjeitől tehát, akik az ő jelenlétében élnek, kiárad a Lélek az ő szolgálatára szenteltetett emberi eszközökbe.

A két felkent küldetése az, hogy világosságot és erőt közvetítsen Isten népének. Ahogy az olajfák olaja az arany csövekbe árad, úgy szeretnék megosztani a mennyei követek is mindazt, amit Istentől kapnak. **Az egész mennyei kincsesár arra vár, hogy kérjünk és elfogadjunk;** és ha megkapjuk az áldást, akkor már rajtunk a sor, hogy továbbadjuk azt. Így töltődnek meg a szent lámpások, s így válik az egyház a világ fényhordozójává.

(Review and Herald, 1897. március 2.)

A SZÍVÜNKBEN LÉVŐ KOVÁSZ

„És ismét monda: Mihez hasonlítsam az Isten országát? Hasonló a kovászhoz, melyet az asszony vevén, három mérce lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele.”

(Lk 13:20-21)

Ez a példázat az evangélium mélyreható, és magába olvasztó erejét ábrázolja. Ez azért szükséges, hogy az egyházat isteni hasonlatosságra alakítsa át azáltal, hogy egyenként a tagok szívében munkálkodik. **Ahogy a kovász megkeleszti a tésztát, úgy dolgozik a Szentlélek is az emberi szívben, úgy, hogy annak minden képességét és erejét felhasználja, és összhangba hozza Krisztussal a lelket, a testet és az elmét.**

A példázatban az asszony a lisztbe tette a kovászt. Ez azért volt szükséges, hogy egy igényt kielégítsen. Ezáltal Isten azt akarta megtaníttatni velünk, hogy az ember önerejéből nem tudja elérni az üdvösséghez szükséges dolgokat. Pusztán akarata által nem tudja megváltoztatni önmagát, ezt a munkát az isteni kovász végzi el. Átalakító és újjátevő hatalma által változást hoz létre az emberi szívben. Új gondolatok, új érzések, új célok ébrednek benne. Az ember nem kap új képességeket, de meglévő képességei megszentelődnek. A lelkiismeret, mely mindezideig halott volt, most új életre kel. Az ember önmagától nem tudja ezt a változást létrehozni, csak a Szentlélek képes erre. Akik üdvözülni szeretnének, legyenek bár alsóbb vagy felsőbb körökből, szegények vagy gazdagok, mindannyiuknak alá kell vetniük magukat ennek a hatalomnak.

Ezt az igazságot Jézus Nikodémusnak mondott szavai mutatják be:

„Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. ... Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam néked: Szükség néktek újonnan születnetek. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jó és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született.” (Jn 3:3-8)

Ha elménket Isten Lelke irányítja, megértjük a kovász példázata általi tanulságot. Akik az igazság előtt megnyitják szívüket, hogy befogadják azt, felismerik, hogy Isten Igéje a jellem átformálásának nagy eszköze.

(Review and Herald, 1899. július 25.)

Január 11.

AZ ÉLŐ VÍZBŐL MÁSOKNAK

„Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne.”

(Jn 4:14)

A megváltás terve ajándékkal kezdődik és végződik, ezért azt tovább kell adni. Ugyanaz az áldozatkész lelkület, mely üdvösségünket megszerezte, tovább él azok szívében, akik részesülnek a mennyei ajándékból. Péter apostol ezt mondja: *„Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.”* (1Pt 4:10)

Jézus pedig így szólt tanítványaihoz, amikor kiküldte őket: ... *„ingyen vettétek, ingyen adjátok”*. (Mt 10:8)

Aki teljes összhangban él Krisztussal, abban nem lehet semmi önzés, vagy magába fordulás. Aki iszik az élet vizéből, az felismeri, hogy az *„örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne”*. Krisztus Lelke olyan benne, mint a sivatagban feltörő forrás, mely azért van, hogy felüdítsen mindenkit, aki eped a szomjúságtól, és vágyik inni az élet vizéből.

A Krisztushoz hasonló szerető és önfeláldozó lelkület ösztönözte Pál apostolt is arra, hogy sokféle munkáját elvégezze. Így szól erről: *„Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak köteles vagyok.”* (Róm 1:14) *„Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus végére mehetetlen gazdagságát.”* (Ef 3:8)

Urunk azt tervezte, hogy egyháza az Őbenne lévő teljességet és tökéletességet tükrözze. Isten adományaiból folyamatosan részesülünk és miközben megosztjuk másokkal, Krisztus szeretetét és nagylelkűségét mutatjuk be a világnak. Míg a menny nagy igyekezettel gyorsan küldi hírnökeit a világ minden tájára, hogy előrevigyék a megváltás művét, Isten élő egyházának is együtt kell dolgoznia Jézus Krisztussal. Mi Jézus láthatatlan testének tagjai vagyunk. Ő a fej, aki a test minden tagját irányítja. Végtelen kegyelméből Jézus maga munkálkodik az emberi szívekben, és lenyűgöző lelki változásokat visz véghez, melyeket az angyalok csodálattal és örömmel szemlélnek.

(Review and Herald, 1908. december 24.)

Január 12.

ÉLETADÓ ERŐ

„Lőn pedig azonközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék: és mikor némely tanítványokra talált, monda nékik: Vajon vettetek-e Szent Lelket, minekutána hívőkké lettetek? Azok pedig mondanak néki: Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagyunk-e Szent Lélek.”

(ApCsel 19:1-2)

Sokan ma is éppoly tudatlanok a Szentléleknek az emberi szívben végzett munkája felől, mint voltak az akkori hívők Efézusban; Isten Igéje pedig egyetlen igazságot sem tanít világosabban, mint ezt. Próféták és apostolok tárgyalták ezt a kérdést. Krisztus maga irányítja figyelmünket a növényvilágban látható fejlődésre, hogy ezzel Lelke működését szemléltesse a lelki élet kialakulásánál.

A szőlőtő gyökeréből áradó nedv szétoszlik a vesszőkben, fenntartja a növekedést, létrehozza a virágzást és gyümölcstermést. Ez áll a Szentlélek életadó erejére is; az Üdvözítőből fakad, áthatja a lelket, újjászüli; megtisztítja szándékainkat és hajlamainkat. Még a gondolatokat is alárendeli Isten akaratának és alkalmassá teszi az embert arra, hogy szent cselekedetek dicső gyümölcseit érlelje.

A lelki életnek ez a Szerzője láthatatlan; emberi tudomány nem adhat magyarázatot arra nézve, hogy ennek az életnek hogyan leszünk és maradunk részesei. A Lélek működése azonban mindenkor összhangban van a kinyilatkoztatott Igével. A szellemi világ törvényei azonosak a természet világának törvényeivel. Noha a természetes életet pillanatról pillanatra isteni erő tartja fenn, annak megőrzése mégsem történik szemmel látható csoda által, hanem azon áldások hasznosításával, amelyek rendelkezésünkre állnak. Hasonlóan a lelki életet is azok az eszközök tartják fenn, amelyeket a gondviselés juttat számunkra.

Ha Krisztus követője el akar jutni *„érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére”* (Ef 4:13), akkor az élet kenyeréből kell ennie és az üdvösség vizéből innia. Növekednie kell, munkálkodni, imádkozni és minden dologban betartani azokat a tanításokat, melyeket Isten adott Igéjében.

(The Acts of the Apostles, 284-285. oldal)

Január 13.

A KIRÁLYSÁG „ÚJ BORA”

„És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.”

(Mk 2:22)

Szükségünk van arra, hogy elménket Krisztus töltse be folyamatosan, kiűzve onnan az önzést és a bűnt. Amikor Krisztus eljött a világba, a zsidó vezetőket annyira áthatotta a farizeizmus, hogy nem tudták befogadni az ő tanításait. Jézus az összeszáradt borostömlőkhöz hasonlította őket, melyek nem alkalmasak a szőlőtő új termésének befogadására. Jézusnak új tömlőket kellett találnia, melybe királyságának új borát tölthette. Ezért fordult el a farizeusoktól és választotta ki a galileai szegény halászokat.

Jézus a világ legnagyobb tanítója. Ő embereket választott ki, akiket ki tudott képezni, akik az ő ajkáról hallották a tanítást, és akiket el is tudott küldeni; és így van ez egészen napjainkig. Így Szentleke és Igéje által téged is ki tud képezni az ő munkájára. Amint száműzöd elmédből a hiúságot és a léhaságot, Isten azonnal betölti az űrt azzal, amit vágyik adni neked: a Szentlélekkel. Akkor a szíved jó kincseiből jó dolgokat fogsz előhozni: a gondolatok gyöngyszemeit, melyeket amikor majd mások megkapnak, dicsőíteni fogják Istent. Akkor gondolataid nem önmagadra fognak összpontosulni, nem fogod magadat mutogatni, nem fogod magad megjátszani; hanem gondolataid és minden vonzalmad központja Krisztus lesz, és majd átsugárzod másokra a fényt, mely az Igazság Napsugarából áradt rád.

Krisztus hív: „*Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.*” (Jn 7:37) Kimerítetted ezt a forrást? Nem, mert kimeríthetetlen. Amikor érzed, hogy szükséged van rá, azonnal ihatsz, újra és újra. A forrás mindig csörgedezik. És ha egyszer már ittál abból a forrásból, nem fogod többé keresni e világ repedezett kútjait, hogy azokból oltsad szomjadat; nem azt fogod nézni, hogyan találhatod meg a legtöbb élvezetet, szórakozást, mókát és multságot. Nem, mert ittál abból a forrásból, mely Isten városának lakóit boldoggá teszi. Akkor örömed teljes lesz; mert Krisztus, a dicsőség reménysége fog élni benned.

(Review and Herald, 1892. március 15.)

Január 14.

AZ ÉGŐ TŰZ

„Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.”

(Jer 20:9)

Isten alázatos embereket fog elindítani a jelenvaló igazság üzenetének hirdetésére. Sok ilyen embert fogunk látni, akik a Szentlélek kényszerítő hatására ide-oda sietnek, hogy átadják a fényt a sötétségben lévőeknek. Az igazság olyan, mintha tűz égne csontjaikban, és buzgó vággyal tölti be őket, hogy megvilágosítsák azokat, akik a sötétségben vannak. A képzett emberek közül is sokan fogják hirdetni az Úr Igéjét, de a Szentlélek gyermekeket is felhasználni arra, hogy elmenjenek, és hirdessék a mennyei üzenetet. A Lélek kitöltetik azokra, akik hallgatnak sugallatára. Ledobják magukról a társadalmi kötöttségeket, felhagynak a gyanakvással és csatlakoznak az Úr hadseregéhez.

A jövőben a közéletben tevékenykedő embereket is ihletni fogja a Szentlélek, hogy hagyják ott polgári foglalkozásukat, és menjenek el az utolsó kegyelmi üzenetet hirdetni. Amilyen gyorsan csak lehet, felkészítik őket a munkára, hogy erőfeszítéseiket siker koronázhassa. Mennyei küldöttekkel fognak együtt dolgozni, mert készek áldozatot hozni és feláldoztatni az Úr szolgálatáért. Senkinek sincs joga akadályozni ezeket a munkásokat. Jó eredményt kell kívánni nekik, amikor elmennek a nagy misszióparancs teljesítésére. Egyetlen gúnyos szót sem szabad mondani azoknak, akik a föld durva talajába hintik az evangélium áldott magvait.

A világ legértékesebb dolgait – az egyszerűséget, az alázatot, a megbízhatóságot, a tisztaságot, a makulátlan tisztességet — nem lehet sem venni, sem eladni; de ingyen megkaphatja a tudatlan és a művelt, a fekete és a fehér ember, az alázatos kétkézi dolgozó és a trónon ülő király is. Alázatos munkások fognak osztozni a Megváltó örömében, akik nem a saját erejükre támaszkodnak, hanem mindig Istenben bízva egyszerűen munkálkodnak. Állhatatos imáik lelkeket vezetnek a kereszthez. Mialatt együttmunkálkodik önfeláldozó erőfeszítéseikkel, Jézus szíveket fog megindítani, és véghez viszi a lelkek megtérésének csodáit. Férfiak és nők gyülekezeti közösségekbe tömörülnek. Gyülekezeti helyiségek épülnek, iskolák jönnek létre. A munkások szíve pedig megtelik örömmel, amikor látják Isten üdvözítő kegyelmét.

(Testimonies, 7. kötet, 26-28. oldal)

TÜZES NYELVEK

„És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniok.”

(ApCsel 2:3-4)

Ha alázatos és nyitott lélekkel kutatod a Szentírást, erőfeszítéseid bőségesen megtérülnek. *„Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg.”* (1Kor 2:14)

A Bibliát ima kíséretében kell tanulmányozni. Dávidhoz hasonlóan kell imádkoznunk: *„Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát.”* (Zsolt 119:18) Egyetlen ember sem nyerhet betekintést Isten Szavába a Szentlélek megvilágosító tevékenysége nélkül. Ha azonban Isten előtt betöltjük helyünket, akkor fényének gazdag, tiszta sugarai ránk fognak áradni.

A korai tanítványok tapasztalata is ez volt. A Szentírás leírja, hogy *„mikor a pünkösdi napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniok.”* (ApCsel 2:1-4)

Isten kész ugyanezt az áldást ránk árasztani, ha komolyan kérjük. Miután kitöltötte Lelkét a korai tanítványokra, az Úr nem zárta be a mennyei erőforrást. Mi is megkaphatjuk áldásainak teljességét. A menny telve van Isten kegyelmének kincseivel, és akik hittel jönnek Istenhez, igényelhetik mindazt, amit Ő megígért. Ha nem kaptuk meg ezt az erőt, az lelki levertségünk, közönyünk és tunyaságunk miatt van. Törjünk hát ki a külsőségekből, és támadjunk fel halott állapotunkból!

Nagy munkát kell napjainkban elvégeznünk, és mi még félig sem ismertük fel, hogy mit akar az Úr tenni népéért! Beszélünk az első angyal üzenetéről, a második angyal üzenetéről, és úgy gondoljuk, hogy valamennyire értjük a harmadik angyal üzenetét is. De nem szabad megelégednünk jelenlegi tudásunkkal! Kéréseink hittel és bűnbánattal szálljanak fel Isten elé azért, hogy megértsük a titkokat, melyeket Isten tudatni akar szentjeivel.

(Review and Herald, 1889. június 4.)

AKITŐL AZ ÚJ ÉLET SZÁRMAZIK

„Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.” (Jn 3:5)

Ahhoz, hogy Isten elfogadhassa szolgálatunkat, *„újja kell születnünk”*. Természetes hajlamaink ellentétesek Isten Lelkével, le kell azokat vetnünk. Új férfiakká és nőkké kell válnunk Jézus Krisztusban. Régi életünket új élettel kell felváltani, olyan élettel, mely telve van szeretettel, bizalommal és készséges engedelmességgel. Gondolod, hogy egy ilyen változás nem szükséges ahhoz, hogy belépj Isten országába? Figyeld meg a mennyei Felség szavait: *„Szükség néktek újonnan születnetek!”* (Jn 3:7) *„Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.”* (Mt 18:3)

Ha ez a változás nem megy végbe bennünk, nem szolgálhatunk Istennek tetszően. Munkánk eredménytelen lesz, földi tervekkel kezdünk foglalkozni, idegen tűz, Istennel szembeni tiszteletlenség lesz az áldozatunk. Életünk szentségtelen és boldogtalan lesz, nyugtalansággal és bajjal telik meg.

A szív megváltozása – melyet az újjászületés jelenít meg – csak a Szentlélek hathatós munkájának eredménye lehet. Egyedül Ő tud megtisztítani minket minden tisztátalanságtól. Ha megengedjük, hogy megolvassza és átalakítsa szívünket, akkor felismerjük Isten országának jellegét, és rájövünk, hogy szükséges megváltoznunk ahhoz, hogy ebbe az országba beléphessünk. A büszkeség és az önszeretet ellenáll Isten Lelkének; a lélek minden természetes hajlama elzárkózik attól a változástól, hogy az önteltségből és büszkeségből Krisztus szelídsége és szerénysége legyen. Ha azonban az örök élet felé vezető ösvényen haladunk, akkor nem szabad hallgatnunk az „én” suttogására. Alázattal és bűnbánattal kell könyörögnünk mennyei Atyánkhoz: *„Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.”* (Zsolt 51:12) Ha isteni világosságot kapunk, és együttműködünk a mennyei hírnökökkel, akkor *„újjászülettünk”*, Krisztus ereje által megszabadultunk bűneink terhéől.

Krisztus azért jött el világunkba, mert látta, hogy az emberek elveszítették Isten képmását és természetét. Látta, hogy messzire eltértek a békesség és tisztaság ösvényétől, és ha magukra maradnak, akkor sohasem találnak vissza. Tökéletes és teljes kegyelmet hozott, hogy kőszívünket hússzívvé, bűnös természetünket pedig az ő hasonlatosságára alakítsa át, hogy miközben az isteni természet részeseivé válunk, előkészülhessünk a mennyei udvarokba.

(Youth's Instructor, 1897. szeptember 9.)

Január 17.

A KEGYELEM ESŐJE

„Kérjetelek esőt az Úrtól a késői eső idején! Az Úr villámlást szerez, és záporosót ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn.”

(Zak 10:1)

Keleten a korai eső vetésnek idején esik. Ez az eső szükséges ahhoz, hogy a mag kicsírázzék. A termékenyítő záporok hatására a gyenge hajtások felnövekednek. A késői eső, mely nem sokkal az idény vége előtt esik, megérleli a gabonát és felkészíti az aratásra. Az Úr e természeti jelenségeket a Szentlélek munkájának ábrázolására használja. Ahogy a harmat és az eső lehull, hogy általa kicsírázzék a mag, majd később, hogy beérlelje a termést az aratásra, úgy adja a Szentlelket is, hogy lépésről lépésre előre vigye a lelki növekedés folyamatát. A gabona learatása jelképezi Isten kegyelmi munkájának befejezését a szívben. A Szentlélek ereje által az ember jellemében tökéletesen kialakul Isten képmása. Nekünk teljesen át kell alakulnunk Krisztus hasonlatosságára...

Sokan súlyosan elmulasztották elnyerni a korai esőt. Nem tartottak igényt minden lehetőségre, amit Isten biztosított számukra. Ők azt várják, hogy a hiányt majd a késői eső pótolja. A kegyelem legbőségesebb áradásakor akarják megnyitni szívüket, hogy megkapják azt. Ezzel félelmetes hibát követnek el. Folyamatosan előre kell haladnia a munkának, melyet Isten azzal kezdett, hogy fényét és az ismeretet árasztotta rá. Mindenkinek egyénileg kell felismernie saját szükségleteit. A szívből el kell távolítanunk minden szennyet, és meg kell tisztítanunk ahhoz, hogy a Lélek beköltözhessenek.

A korai tanítványok úgy készültek a Szentlélek pünkösdnapi kitöltetésére, hogy megbánták, majd elhagyták bűneiket, és komoly imával odaszánták magukat Istennek. Ugyanezt a munkát kell nekünk is elvégeznünk, csak nagyobb mértékben. S akkor az emberi hírnöknek csak az áldást kellene kérnie, és várnia, hogy az Úr tökéletesen bevégezze az általa elkezdett munkát. Isten az, aki elkezdte a munkát, és be is fogja fejezni: teljessé teszi az embert Jézus Krisztusban. Azt a kegyelmet azonban, amit a korai eső jelképez, nem szabad nélkülöznünk. Csak azok fogják megkapni a nagyobb világosságot, akik a szerint a világosság szerint élnek, amit már megkaptak. Ha napról napra nem haladunk előre a keresztyéni erények bemutatásában, akkor fel sem fogjuk ismerni a Szentléleknek a késői esőben történő megnyilvánulását.

(Review and Herald, 1897. március 2.)

Január 18.

A LÉLEK A MI SEGÍTSÉGÜNK

„Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.”

(Róm 8:26)

A Szentlélek önt szavakba minden őszinte imát. Felismertem, hogy amikor másokért imádkozom, akkor a Lélek esedezik értem és minden szentekért. Az ő közbenjárása Isten akarata szerint való, és sohasem ellenkezik azzal. „A Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek”; és a Lélek - mivel Ő is Isten - tudja Isten gondolatait; ennél fogva minden betegekért, vagy más szükségletekért mondott imánkat Isten akarata szerint veszi figyelembe. „Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke.” (1Kor 2:11)

Ha Isten tanít bennünket, akkor az ő kinyilatkoztatott akaratával összhangban fogunk imádkozni, és úgy, hogy az általunk nem ismert akaratának alávetjük magunkat. A drága Igére hagyatkozva Isten akaratával összhangban kell imádkoznunk, bízva abban, hogy Krisztus nemcsak tanítványaiért, hanem tanítványainak is adta önmagát. Az Írás kijelenti: „*rájuk lehele, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket*”. (Jn 20:22)

Jézus arra vár, hogy rálehelhessen tanítványaira, nekik adhassa megszentelő Lelkének ihletését, és éltető befolyását önmagából lelkükbe tölthesse. Szeretné megértetni velük, hogy nem szolgálhatnak egyszerre két úrnak. Életük nem lehet megosztott. A hírnökökben Krisztusnak kell élnie, neki kell munkálkodnia képességeiken keresztül, és neki kell cselekednie adottságaik által. Akaratukat alá kell vetniük az Ő akaratának. Lelkétől áthatottan kell cselekedniük, hogy többé ne ők éljenek, hanem éljen bennük Krisztus. Jézus szeretné elméjükbe vésni azt az ígéretét, hogy Szentlelkének adománya által az Atyától kapott dicsőséget adja nekik, hogy Ő és népe egyek legyenek Istenben. Utunkat és akaratunkat alá kell rendelnünk Isten akaratának, tudván hogy az szent, igaz és jó.

(Signs of the Times, 1892. október 3.)

Január 19.

A LÉLEK KÖZÖTTÜNK VAN

„Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk.”

(1Jn 4:13)

Bár Isten Lelkét nem láthatjuk, de tudjuk, hogy emberek, akik törvényszegéseik és bűneik miatt halottak voltak, bűntudatra ébredtek és megtértek az ő munkája által. A gondatlan és az akaratos komollyá lett. A megkeményedett szívű ember megtért bűneiből, a hitetlen hívővé vált. A hazárdjátékos, a részeges és a kicsapongó állhatatos, józan és tiszta lett. A lázadó és csökönyös pedig szelíddé és Krisztushoz hasonlatossá vált. Amikor látjuk ezeket a jellembeli változásokat, biztosak lehetünk abban, hogy az egész embert Isten átalakító hatalma változtatta meg.

A Szentlelket nem látjuk, de munkájának bizonyítékai szemmel láthatók azok megváltozott jellemében, akik egykor megátalkodott és makacs bűnösök voltak. Ahogy az erős szél is a magas fákat koronájuknál fogva a földre dönti, úgy tud a Szentlélek is munkálkodni az emberi szívekben, de a véges ember nem tudja ezt az isteni munkát megérteni.

Isten Lelke az egyes emberekben különbözőképpen nyilvánul meg. Van akit Isten Igéjén keresztül a Szentlélek közeledése mintegy remegéssel tölt el. Meggyőződése olyan erős lesz, hogy úgy tűnik, a hurrikán és az érzések tömkelege tombol a szívében, és egész lényé összeroskad az igazság átalakító ereje hatására.

Amikor a megtérő lélek elnyeri az Úr bocsánatát, telve lesz buzgalommal, Isten iránti szeretettel, komolysággal és energiával, s az életadó Lelket, melyet befogadott, nem tudja elnyomni. Krisztus az örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne. Szerető érzései olyan mélyek és áthatóak lesznek, amilyen bánata és gyötrelme volt. Lelkéből a nagy mélység szökőárjához hasonló hálaadás és dicséret tör elő. Hála és öröm, így visszhangozva a mennyei hárfák örömhangjait. El kell mondania tapasztalatát, de nem valami pontos, közönséges, kitervelt módon. Lelke Jézus Krisztus érdemei által felszabadult, és egész lényét megrázza a felismerés, hogy Isten megváltotta Őt.

(Review and Herald, 1896. május 5.)

Január 20.

A LÉLEK SEGÍT ABBAN, HOGY ISTEN GYERMEKEIVÉ LEGYÜNK

„Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.”

(Róm 8:14)

Úgy jelent meg Krisztus az emberek között, mint Isten követe. Úgy beszélt, mint akinek hatalma van, erőteljes kifejezésekkel jellemezte önmagát, híveitől feltétlen hitet és engedelmességet követelt. Mi mint nép, az ő Igéjében lefektetett alapelvekre építjük hitünket. Odaszántuk szívünket és lelkünket az élő Igének való engedelmességre, és arra, hogy követjük az „Így szól az Úr” szavát.

Jelenlegi és jövőbeli reménységünk is a Krisztussal és Istennel való kapcsolatunktól függ. Pál apostol mély értelmű szavakkal erősíti meg hitünket ebben a vonatkozásban. Azoknak, akiket Isten Lelke vezérel, akiknek szívében Krisztus kegyelme lakozik, ezt írja: „*Ez a Lélek bizonytságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.*” (Róm 8:16-17)

„Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!” (15. vers)

Krisztus arra hívott el, hogy jöjjünk ki a világból és különüljünk el attól. Arra hívott el, hogy szent életet éljünk, hogy szívünk folyamatosan Istenhez vonzódjék, és életünkben szüntelenül jelen legyen a Szentlélek. Aki igazán hisz Krisztusban, azon meglátszik, hogy szeretetének kegyelme lakik szívében. Aki valaha elidegenedett Istentől, az most a vele való közösségről tesz bizonytságot, s akin valaha érzéki természete uralkodott, most azon az isteni jellemvonások láthatók.

Isten gyermekeinek az igazság munkásaivá, állandó Istent-keresőkké és akarátának állandó cselekvőivé kell válniuk. Ez teszi őket teljessé Krisztusban. Angyalok, emberek és az el nem bukott világok lakói előtt kell bizonyítaniuk, hogy életük Isten akarátával megegyezik, s hogy ők országa alapelveinek hűséges megvalósítói. A Szentlélek - aki hit által lakik szívében - közösségbe hozza őket Krisztussal és egymással, és megtermi bennük a szentség drága gyümölcseit.

(Review and Herald, 1909. augusztus 19.)

Január 21.

A LÉLEK KÖZÖTTÜNK VAN

„Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk.”

(1Jn 4:13)

Bár Isten Lelkét nem láthatjuk, de tudjuk, hogy emberek, akik törvényszegéseik és bűneik miatt halottak voltak, bűntudatra ébredtek és megtértek az ő munkája által. A gondatlan és az akaratos komollyá lett. A megkeményedett szívű ember megtért bűneiből, a hitetlen hívővé vált. A hazárdjátékos, a részeges és a kicsapongó állhatatos, józan és tiszta lett. A lázadó és csökönyös pedig szelíddé és Krisztushoz hasonlatossá vált. Amikor látjuk ezeket a jellembeli változásokat, biztosak lehetünk abban, hogy az egész embert Isten átalakító hatalma változtatta meg.

A Szentlelket nem látjuk, de munkájának bizonyítékai szemmel láthatók azok megváltozott jellemében, akik egykor megátalkodott és makacs bűnösök voltak. Ahogy az erős szél is a magas fákat koronájuknál fogva a földre dönti, úgy tud a Szentlélek is munkálkodni az emberi szívekben, de a véges ember nem tudja ezt az isteni munkát megérteni.

Isten Lelke az egyes emberekben különbözőképpen nyilvánul meg. Van akit Isten Igéjén keresztül a Szentlélek közeledése mintegy remegéssel tölt el. Meggyőződése olyan erős lesz, hogy úgy tűnik, a hurrikán és az érzések tömkelege tombol a szívében, és egész lénye összeroskad az igazság átalakító ereje hatására. Amikor a megtérő lélek elnyeri az Úr bocsánatát, telve lesz buzgalommal, Isten iránti szeretettel, komolysággal és energiával, s az életadó Lelket, melyet befogadott, nem tudja elnyomni. Krisztus az örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne. Szerető érzései olyan mélyek és áthatóak lesznek, amilyen bánata és gyötrelme volt. Lelkéből a nagy mélység szökőárjához hasonló hálaadás és dicséret tör elő. Hála és öröm, így visszhangozva a mennyei hárfák örömhangjait. El kell mondania tapasztalatát, de nem valami pontos, közönséges, kitervelt módon. Lelke Jézus Krisztus érdemei által felszabadult, és egész lényét megrázza a felismerés, hogy Isten megváltotta Őt.

(Review and Herald, 1896. május 5.)

Január 22.

A LÉLEK MEGLÁTOGAT MINKET

„Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, idvességeitek evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével.”

(Ef 1:13)

Isten Lelkének erőteljes behatása folytán feltárult előttem az Ő jelenlétének, munkájának jellege. Az Úr megmutatta nekem azt a veszélyt, melybe azok a lelkek kerülnek, akiket ily módon közelített meg; hiszen a „látogatás” után az ellenség még hevesebb támadásainak lesznek kitéve. Sátán kísértéseivel ostromolja őket, hogy hatástalanítsa Isten Lelkének munkáját és elérje, hogy a fontos igazságok – melyeket a Szentlélek bemutatott és melyekről bizonyosságot tett – ne tudják megtisztítani és megszentelni azokat, akik megkapták a mennyei világosságot; s így Krisztus ne tudjon megdicsőülni bennük. A nagy lelki világosság időszaka - ha a fényre nem vigyáznak különös módon, és nem cselekszenek aszerint - ugyanolyan mértékű lelki sötétségbe fordul át. Ha az emberek nem vigyáznak a szent befolyásra, és nem foglalják le elméjüket szent dolgokkal, akkor Isten Lelkének befolyása kitörölődik elméjükben.

Azoknak, akik a lelki ismeretekben gyarapodni szeretnének, az isteni forrás közelében kell állniuk, az üdvösség feltárult kútjaiból újra meg újra inniuk kell. Soha nem szabad elhagyniuk felüdülésük helyét; hanem szívüknek hálával és szeretettel kell megtelnie Isten jóságának és együttérzésének láttán; és folyamatosan részesülniük kell az élő vízből.

„De mondtam néktek, hogy noha láttatok is engem, mégsem hisztek.” (Jn 6:36) Ez sokak esetében betű szerint teljeseedik.

Némelyeknek az Úr mélyebb betekintést engedett az igazságba, kegyelemmel, együttérzéssel és szeretettel teljes jellemébe; és mégis, miután megkapták a világosságot, hitetlenül fordultak el az Úrtól. Átélték Isten Lelkének mélyebb érintését, de amikor Sátán alattomos kísértéseivel megtámadta őket - ahogy ez mindig bekövetkezik az ébredés időszaka után - nem álltak végig ellen, harcolván a bűn ellen. Így akik előnyös helyzetben lehettek volna, ha helyesen használják fel a kapott drága világosságot, vereséget szenvedtek az ellenségtől. Az Istentől kapott világosságot másokra kellett volna árasztaniuk, a Szentlélek szent kinyilatkoztatásaival összhangban kellett volna dolgozniuk és cselekedniük; de mivel nem ezt tették, vereséget szenvedtek.

(Review and Herald, 1894. január 30.)

A LÉLEK SZÓL HOZZÁNK

*„Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd énrolam bizonyosságot.”
(Jn 15:26)*

Az Úr nagy kegyelméből úgy döntött, hogy kiárasztja rád Szentlelkét. Az összejöveleteken és különböző intézményeinkben nagy áldás záporozott rád. A fény, az igazság és az erő mennyei követői látogattak meg, ám ezek alapján nem szabad azt gondolnod, hogy Isten így is megáld téged. Hogyan nyeri meg magának Krisztus választott gyermekeit? A Szentlélek hatalma által; mert a Szentlélek a Szentírásan keresztül szól elménkhez, és az igazságot az emberi szívekbe vési.

Keresztre feszítése előtt Krisztus megígérte, hogy elküldi tanítványainak a Vigasztalót. *„Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok. És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.”* (Jn 16:7-8). *„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémről vesz, és megjelenti néktek.”* (13-14. vers)

Krisztusnak ezt az ígértét nem értékelték eléggé. Mivel az emberek nélkülözték Isten Lelkét, nem értették meg a törvény lelkeségét, sem annak örök követelményeit. Még azok, akik megvallották Krisztus iránti szeretetüket, sem értették meg a köztük és Isten közötti viszonyt, minderről csak homályos sejtésük volt. Nem értik meg kellőképpen Isten csodálatos kegyelmét, mely abban nyilvánult meg, hogy odaadta egyszülött Fiát a világ megmentéséért. Nem értik, milyen mélyrehatóak a szent törvény követelményei, és hogy gyakorlati életüket milyen bensőségesen át kell járniuk a törvény utasításainak. Nem ismerik fel, milyen nagy előjog, de egyben szükséglet is az ima, a megtérés és a Krisztus szavai szerinti élet.

A Szentlélek szolgálata az, hogy tudatosítsa a lélekben a megszentelődésnek azt a módját, amit Isten elfogad. A Szentlélek szolgálata által a lélek megvilágosodik, a jellem megújul, megszentelődik és közelebb kerül Istenhez.

(Review and Herald, 1894. január 30.)

A LÉLEK MEGVILÁGOSÍT

„Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.”

(Jn 12:35)

Jézus mondja: *„Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket.”* Gyűjts össze minden sugarat, ne menj el egy mellett sem! Járj a fényben! Valósíts meg minden igazságot, melyet az Úr megmutatott! Éljen azok szerint a szavak szerint, melyek Isten ajkáról származnak, s így követni fogod Jézust, amerre jár! Amikor az Úr bizonyosságra bizonyosságot, fényre fényt ad, miért van az, hogy a lelkek bizonytalankodnak, hogy kövessék-e a világosságot? Miért utasítják el az emberek, hogy világosságban haladjanak a még nagyobb világosság felé?

Az Úr nem tagadja meg Szentlelkét azoktól, akik kérik tőle. Amikor a lelkiismeret meggyőződésre jut, miért nem figyelnek Isten Lelkének hangjára, miért nem hallgatnak rá? Minden tévovázásunkkal és késlekedésünkkel olyan helyzetbe hozzuk magunkat, ahonnan egyre nehezebb lesz elfogadnunk a mennyei világosságot, míg végül lehetetlen lesz, hogy az intelmek és figyelmeztetések hassanak ránk. A bűnös egyre könnyebben és könnyebben mondja: *„Mostan eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hívatlak téged.”* (ApCsel 24:25)

Tudom, milyen veszélyben vannak azok, akik visszautasítják, hogy az Istentől nyert világosságban járjanak. Szörnyű válságba sodorják ezzel önmagukat, és magukra maradnak, hogy a saját elgondolásaik szerint, saját útjukon járjanak. Lelkiismeretük egyre érzéketlenebbé válik. Isten hangja egyre távolabbról hallatszik, és a bűnös magára marad saját oktalanságaival. Makacsul visszautasít minden felhívást, figyelmen kívül hagy minden javaslatot és tanácsot, elfordul megmentésének minden – számára biztosított – eszközétől, és Isten küldöttének hangja már semmi hatással sincs gondolkodására. Isten Lelkének fékező ereje már nem hat rá, és elhangzik a kijelentés: *„Bálványokkal szövetkezett, ... hagyd hát magára!”* (Hós 4:17)

Ó, milyen sötét, makacs és önfejű ez a függetlenség! Úgy tűnik, mintha a halál érzéketlensége ülte volna meg szívét. Ezen a folyamaton megy keresztül a lélek, ha visszautasítja a Szentlélek munkáját.

(Review and Herald, 1897. június 29.)

Január 25.

A LELKET MEG LEHET SZOMORÍTANI

„És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtetek a teljes váltságnak napjára.”

(Ef 4:30)

Szeretném minden testvér és testvérnő emlékezetébe vésni, hogy **a Szentlélek megszorítása komoly dolog**. Ez akkor történik meg, amikor az emberi hírnökök a saját maguk útját járják, a hasznukért munkálkodnak és visszautasítják, hogy Isten szolgálatába lépjenek, mert a keresztség túl nehéz, vagy az önmeztagság túl nagy ár számukra.

A Szentlélek minden szívbe szeretne beköltözni. Ha mint tiszteletreméltó vendéget örömmel köszöntik, akkor azok, akik befogadták őt, teljessé lesznek Krisztusban; az elkezdett jó munka befejeződik; és a tisztátalan gondolatok, a visszás érzelmek és a lázadó tettek helyét szent gondolatok, mennyei érzelmek és krisztusi cselekedetek foglalják el.

A Szentlélek mennyei tanító. Ha figyelünk lelkéire, akkor bölcsek leszünk az üdvösségre. De jól kell vigyáznunk szívünkre, mert túl gyakran feledkezünk el a kapott mennyei utasításról, és szentségtelen szívünk természetes hajlamai szerint akarunk cselekedni. Mindenkinek meg kell vívnia a harcot saját szívével. Figyeljünk a Szentlélek tanításaira! Ha ezek szerint cselekszünk, akkor ő újra és újra megismétli ezeket, míg a benyomások olyanok nem lesznek, mintha örök sziklába véste volna őket.

Isten megvásárolt bennünket, és minden emberi szívben igényt tart a trónra. Lelkünket és testünket alá kell rendelnünk neki; természetes szokásainkat és vágyainkat pedig lelkünk magasabb rendű szükségleteinél alábbvalónak kell tartanunk. Ebben a munkában azonban nem hagyatkozhatunk önmagunkra. Nem követhetjük biztonsággal saját iránytűnket. A Szentléleknek kell megújítania és átalakítania bennünket. Isten szolgálatában nem lehet fél munkát végezni. Akik azt vallják, hogy Istennek szolgálnak, s mégis természetes ösztöneik szerint élnek, azok félrevezetik önmagukat. Krisztus mondta: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből*” (Mt 22:37), „... *ezt cselekedd, és élsz.*” (Lk 10:28)

(Manuscript Releases, 18. kötet, 47-48. oldal)

Január 26.

A LÉLEK ELTÁVOZHAT

„Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, aki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérére, mellyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza?”

(Zsid 10:29)

Akik elutasítják Isten Lelkét és távozásra készítik őt, nem tudják, hogy Sátán hová fogja őket vezetni. Amikor a Szentlélek eltávozik az embertől, önkéntelenül meg fogja tenni azokat a dolgokat, melyeket egykor - helyesen - bűnnek ítélt. Ha nem hallgat a figyelmeztetésekre, akkor olyan csapdába fogja ejteni önmagát, amely - mint Júdás esetében is - árulóvá és vakká teszi őt. Lépésről lépésre Sátán nyomdokait fogja követni. Ki tud ezek után bármilyen célból harcolni vele? Talán a lelkészek fognak könyörögni velük és értük? Minden szavuk semmitmondó mesének tűnik előttük. Az ilyen lelkek Sátánt választották társuknak, félreértelmezik a kimondott szavakat és torz megvilágításban jutnak el elméjükhöz.

Azok, akik Isten Lelkét megszorították, az Isten szolgálói által hozzájuk intézett minden kérést értelmetlennek találják. Félreértelmeznek minden szót. Kinevetik és kigúnyolják a Szentírás figyelmeztetéseinek legünnepélyesebb szavait is, melyek hallatán remegnének, ha sátáni megbízottak nem babonáznák meg őket. Hiábavaló minden hozzájuk intézett felhívás. Nem hallgatnak meg sem feddést, sem tanácsot. Megvetik a Lélek minden könyörgését és áthágják Isten parancsolatait, melyeket egykor védelmeztek és felmagasztaltak. Nagyon illenek magatartásukra az apostol szavai: „... *kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak?*” (Gal 3:1) Saját szívük tanácsait követik, míg az igazság nem lesz többé igazság számukra. Barabbást választották, Krisztust pedig elvetették.

Létfontosságú, hogy Isten minden ígéjével éljünk, máskülönben régi természetünk újra és újra előtérbe kerül. A Szentlélek, az igazság megváltó kegyelme teszi szívben eggyé egymással és Istennel Krisztus követőit. Csakis ő tudja kiűzni az ellenségeskedést, az irigységet és a hitetlenséget. Ő szentel meg minden vonzalmat. Ő szabadítja meg Sátán hatalmából és viszi vissza Istenhez a vágyódó és sóvárgó lelket. Ez a kegyelem hatalma. Ez az isteni hatalom, melynek befolyására megváltoznak a régi dolgok, szokások és gyakorlatok, melyeket ha mégis dédelget a lélek, elválasztja magát Istentől. Így megy végbe lélekben a megszentelődés, folyamatosan előre haladva és növekedve.

(Review and Herald, 1897. október 12.)

Január 27.

A SZENTLÉLEK ELLENI BŰN

„Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek.”

(Mt 12:31)

Azoknak címezem e sorokat, akiknek volt világosságuk, akiknek voltak előjogaik, akiket figyelmeztettek, akiknek könyörögtek, s akik nem tettek határozott erőfeszítéseket azért, hogy teljesen alárendeljék magukat Istennek. Figyelmeztettek titeket, hogy féljetelek attól, nehogy elkövessétek a Szentlélek elleni bűnt, s így - miközben erkölcsi közönybe süllyedtek - magatokra maradjatok, és sohase nyerjetelek bocsánatot. Miért engeditek meg magatoknak, hogy továbbra is a Sátán iskolájába járjatok, és olyan tevékenységeket folytassatok, melyek lehetetlenné teszik a megtérést és a megújulást? Miért álltok ellen a kegyelem közeledésének? Miért mondjátok, hogy „Hagyj magamra!”, hogy majd később kérjétek Istent, hogy adja nektek a vágyat, ami már addig is a tiétek volt?

Akik ellenállnak Isten Lelkének, úgy gondolják, hogy majd egyszer a „jövőben” meg fognak térni, amikor felkészültek arra, hogy határozott lépést tegyenek a megújulás felé; de a megtérés akkor már felül fogja múlni erejüket. A nekik adott világosság és előjogok szempontjából sötétségben lesznek azok, akik visszautasítják, hogy a birtokukban lévő világosságban járjanak.

Senki se tekintsen úgy a Szentlélek elleni bűnre, mint valami rejtélyes és meghatározhatatlan dologra. A Szentlélek elleni bűn az, amikor valaki kitartoan visszautasítja, hogy válaszoljon a megtérésre szólító hívásnak. Ha elutasítod, hogy higgy Jézus Krisztusban, mint személyes Megváltódban, akkor a sötétséget szereted és nem a világosságot, azt a légkört szereted, amiben az első nagy hitehagyás is megtörtént. Ezt a légkört választod ahelyett a légkör helyett, mely az Atyát és a Fiút övezi, és Isten szabad választást enged neked. Azonban egyetlen lélek se csüggedjen el: a Mester egyetlen lelket sem enged elesni, aki küzd azért, hogy az ő akaratát cselekedje.

Bízz Istenben!

Az Úr Jézus bizonyítékát adta annak, hogy végtelenül értékesnek tart téged. Elhagyta királyi trónját, elhagyta a királyi udvart, istenségét emberi természetbe öltöztette, szégyenteljes halált halt a Golgota keresztyén, hogy téged megváltson.

(Review and Herald, 1897. június 29.)

Január 28.

NE SZÓLJ A LÉLEK ELLEN!

„Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik.”

(Mt 12:32)

Röviddel ezelőtt történt, hogy Jézus másodszor művelt olyan csodát, mellyel megszállott, vak és néma embert gyógyított meg, ezért a farizeusok újból megvádolták: „Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.” (Mt 9:34)

Krisztus nyíltan megmondta nekik, hogy ha a Szentlélek munkáját Sátánnak tulajdonítják, elvágják magukat az áldás kútforrásától. Akik úgy beszéltek Jézus ellen, hogy nem vették észre isteni természetét, azok a Szentlélek által még beláthatják és megbánhatják tévedésüket, és bocsánatban részesülhetnek. Krisztus vére minden bűnt lemos, bármilyen legyen is az, ha a lélek megbánja és hisz; ám ha valaki elutasítja a Szentlélek munkáját, az oda kerül, ahol nincs számára megtérés, sem hit.

Isten Lelke munkálkodik a szívben, s ha az ember készakarva utasítja el, és sátáninak minősíti, akkor azt a csatornát vágja el, melyen át Isten kapcsolatba léphet vele. Ha egy lélek végleg visszautasítja a Szentlelket, akkor Isten már semmit sem tehet érte.

Nem Isten vakítja meg az embereket, nem Ő keményíti meg szívüket. Ő világosságot küld, hogy kijavíthassák hibáikat, biztos útra vezeti őket. Ennek a világosságnak az elvetése miatt vakul meg a szem, keményedik meg a szív.

A folyamat sokszor fokozatos, szinte észrevehetetlen. Az ember Isten igéjéből kapja a világosságot, szolgálai által vagy Lelkének ereje által. Ám ha ezt a fénysugarat nem veszi figyelembe, a lelki felfogás részben eltompul, s a világosság következő megnyilatkozását kevésbé tisztán érzékeli. Így sűrűsödik a sötétség, míg végül is éjszaka lesz a lélekben. Ez történt a zsidó vezetőkkel is. Meggyőződtek a Krisztust kísérő isteni erő felől, de hogy ellenállhassanak az igazságnak, a Szentlélek munkáját Sátánnak tulajdonították. Ezzel tudatosan választották a csalást, alávetették magukat Sátánnak, és ettől fogva már az ő ereje befolyásolta őket.

(The Desire of Ages, 321-323. oldal)

Január 29.

MOST VAN ITT A BŰNBÁNAT IDEJE

„Mint együttmunkálkodók intünk is, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét. Mert ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.”

(2Kor 6:1-2)

P. testvér azt kérdezted, hogy elkövetted-e a bűnt, melyre nincs bocsánat sem ebben az életben, sem az eljövendőben? Válaszom ez: Nem látok semmi bizonyítékot arra, hogy ezt tetted volna.

Mi is a Szentlélek elleni bűn? Szándékosan a Sátánnak tulajdonítani a Szentlélek munkáját. Tegyük fel például, hogy valaki tanúja az Isten Lelke különleges tevékenységének. Meggyőző bizonyíték birtokában van, hogy valakinek a tevékenysége összhangban áll a Szentírással, a Szentlélek tanúsítja a lelkének, hogy a munka Istentől származik. Később azonban kísértésbe esik: góg, önhittség, vagy más ördögi vonás lesz úrrá rajta és elveti e tevékenység isteni eredetének összes bizonyítékát: kijelenti, hogy amit azelőtt a Szentlélek hatalmának ismert el, azt a Sátán hatalma vitte végbe. Isten az ő Szentlelkének közvetítésével munkálkodik az ember szívében. **Ha valaki szándékosan elveti a Szentlelket és kijelenti, hogy tevékenysége a Sátántól származik, akkor nincs többé közvetítő számára, akin keresztül Isten érintkezhetné vele.** Azzal, hogy megtagadják a bizonyítékot, melyet Isten kegyelmesen nekik adott, kirekesztik a szívében ragyogó világosságot, azért a sötétségben hagyatnak. Így bizonyul be Krisztus szava. *„Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?”* (Mt 6:23)

Aki e bűnt elkövette, ideig-óráig Isten gyermekének tűnhet, de mikor a körülmények jobban feltárják a jellemét és felszínre hozzák lelkületét, akkor majd kiderül, hogy az ellenség területén állnak, az ő fekete lobogója alatt.

Atyafi, a Lélek ma hív téged. Jöjj teljes szíveddel Jézushoz! Bánd meg bűneidet, valld be azokat Istennek, hagyj el minden álnokságot, s magadévá teheted összes ígéretét: *„Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!”* (Ésa 45:22) Ez a kegyelem hívása.

(Testimonies, 5. kötet, 634. oldal)

Január 30.

A LÉLEK TÜRELMESEN VÁR

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem.”

(Jel 3:20)

Mindannyiunknak - idősnek és fiatalnak egyaránt - szükségünk van arra, hogy Istentől tanuljunk. Emberek is taníthatnak, hogy tisztán lássuk az igazságot, de egyedül Isten tudja megtanítani a szívet arra, hogy a megmentő igazságot elfogadjuk, mely azt jelenti, hogy jó és őszinte szívvel elfogadjuk az örök élet ígéit. **Az Úr türelmesen vár arra, hogy taníthasson és vezethessen minden vágyakozó szívet. A hiba nem a készséges Oktatóban, a világ legnagyobb tanítójában, hanem a tanulóban van,** aki saját benyomásaihoz és elképzeléseihez ragaszkodik, nem adja fel emberi elméleteit, nem jön alázzal tanulni a Mesterhez. Nem engedi, hogy lelkiismeretét és szívét Isten nevelje, fegyelmezze és képezze - ahogy a gazda műveli a földet, és az építész építi a házat. *„Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok.”* (1Kor 3:9)

Mindenkinek szüksége van arra, hogy Isten saját hasonlatosságára munkálja, formálja és alakítsa őt. Kedves barátaim, fiatalok és idősek, Krisztus mondja el nektek az örökkévaló igazságot: *„Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő véré, nincs élet bennetek. /Ha nem fogadjátok el tanácsadóként Krisztus szavait, nem lesz meg bennetek az ő bölcsessége és lelki élete. / Aki eszi az én testemet és issza az én vére, örök élete van annak, ... Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, az énbennem lakozik és én is abban.”* (Jn 6:53-56)

Krisztus mondta: *„A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet.”* (63. vers)

Akik kutatják az Írásokat, és a legkomolyabban szeretnék megérteni azokat, azokban megnyilvánul a Lélek megszentelő ereje azáltal, hogy hitet ébreszt az igazságban, s mivel szívük legmélyébe rejtették az igazságot, így olyan hitük lett, mely szeretet által munkálkodik, és megtisztítja a lelket. Lelki izomzatuk megerősödik az élet kenyere által, mellyel élnek.

(Manuscript Releases, 8. kötet, 162-163. oldal)

Január 31.

A LÉLEK MÉG MINDIG VÁR

„Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.”

(Jn 14:26)

A Szentlélek még mindig arra vár, hogy elvégezhesse munkáját az emberi szívben. Akik vágnak arra, hogy tanuljanak, azok közeli kapcsolatba kerülhetnek Istennel, és így beteljesedhet rajtuk az az ígéret, amit földön jártakor Krisztus mondott tanítványainak, hogy a Vigasztaló megtanít nekik mindent és eszükbe juttat minden dolgot. De ha elszakadunk Istentől, nem lehetünk többé Krisztus iskolájának tanulói, és nem fogunk többé személyes felelősséget érezni azokért a lelkekért, akikért Krisztus meghalt.

Krisztus tanítványainak az volt a legnehezebb, hogy Mesterük tanításait világosan elkülönítsék a rabbik, az írástudók és a farizeusok hagyományaitól és életelveitől. Jézus tanításai, melyekkel tanítványait képezte, s melyet ők Isten hangjaként tiszteltek, meggyőzte elméjüket és meglágyította érzelmeiket. A tanítványok nem lehettek addig élő és fénylő sugarak, amíg nem szabadultak meg az emberi mondásoktól és parancsolatoktól, s nem értékelték, szerették és cselekedték Krisztus szavait, melyek határozott igazságokként, mint értékes drágakövek mélyen bevésődtek elméjükbe és szívükbe.

Jézus eljött a világba, szent életet élt, meghalt, és eltávozott, hogy egyházára hagyja értékes kincseit, örökségét. Tanítványait tette meg a legdrágább hitelvek őrzőivé, hogy ők azt emberi tévedésektől és hagyományoktól mentesen egyházának kezébe tegyék. Úgy nyilatkoztatta ki magát előttük, mint a világ világossága és az igazság napja; és megígérte nekik a Vigasztaló Szentlelket, akit az Ő nevében az Atya küld nekik.

(Signs of the Times, 1891. november 16.)

„Nem hagylak titeket árvakul; eljövök tihozzátok.” (Jn 14:18) Az isteni Lélek, akit a világ Megváltója ígérete szerint elküld, Isten jelenléte és hatalma. Ő nem fogja elhagyni népét ebben az Isten kegyelmét nélkülöző világban, hogy Isten ellensége bántalmazza és a világ zsarnoksága zaklassa őt, hanem eljön hozzájuk.

(Uo., 1891. november 23.)

ÚJJÁSZÜLETÉS

„Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.”

(Jn 3:3)

„Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.” (Mt 6:10) Krisztus egész földi élete azt nyilatkoztatta ki, ami az Isten akarat a földön, ahogy az a mennyben is. Krisztus mondta: *„... ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. ... Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az.”* (Jn 3:3-6)

Krisztus nem ismer el semmilyen kasztot, bőrszínt vagy érdemet, amely szükséges lenne ahhoz, hogy az Ő országának polgárai lehessünk. Az Ő országába való belépés nem függ sem gazdagságtól, sem különleges örökségtől. Azok lehetnek országának polgárai, akik újjászülettek a Lélek által. Krisztus a lelki jellemvonásokat fogja elismerni. Az Ő országa nem e világból való. Az ő alattvalói azok, akik az isteni természet részesei, és megmenekültek a romlástól, mely a testi kívánságok miatt van a világban. Ezt a kegyelmet Istentől kapták.

Krisztus nem országára készen találja meg alattvalóit, hanem isteni hatalma által Ő teszi arra alkalmassá őket. Akik törvényszegésükben és bűneikben halottak voltak, azok lelki életre keltek. Az Istentől kapott képességeik szent célok érdekében kifinomultak, megtisztultak, és felmagasztosultak, és általuk olyan jellem formálódik ki, mely az istenihez hasonló. És bár a bűn szolgálatában rosszul használták fel talentumaikat; bár Krisztus botránykő és a megütközés sziklája volt számukra, míg engedetlenségük miatt megbotlottak az Igében; de Isten szeretete végül mégis a kötelesség ösvényére vezette őket. Krisztus mondta: *„én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővülködjenek.”* (Jn 10:10)

Krisztus láthatatlan erővel vonja magához a szíveket. Ő az élet világossága, és saját Lelkével hatja át gyermekeit. Ahogy bekerülnek a lelki légkörbe, meglátják, hogy Sátán uralma alatt álltak és kísértéseinek játékszerei voltak; de lerázták magukról a testi vágyak igáját, és megtagadták, hogy a bűn szolgái legyenek. Sátán küzd azért, hogy megtartsa őket. Különböző kísértésekkel támadja őket, de a Lélek azért munkálkodik, hogy átalakítsa őket Teremtőjük képmására.

(Review and Herald, 1895. március 26.)

ÜDVÖSSÉGRE KIVÁLASZTVÁ

„Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által.”

(Ef 1:4)

Hinnünk kell, hogy Isten üdvösségre választott ki bennünket, a hit gyakorlása, Krisztus kegyelme és a Szentlélek munkája által. Dicsérjük és dicsőítsük hát Istent azért, hogy ilyen csodálatosan kinyilatkoztatta a részünkről meg nem érdemelt kegyelmét!

A lelket Isten szeretete vonzza Krisztushoz, hogy Ő irgalmasan elfogadja, majd bemutassa Atyjának. A Szentlélek munkája által Isten és a bűnös közötti kapcsolat helyreáll. Mennyei Atyánk ezt mondja: Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek. Megbocsátó szeretetet tanúsítok irántuk és rájuk árasztom örömet. Kincseim lesznek, magamnak alkotott nép, akik hirdetik dicséretemet! (Lásd: Jer 30:22; 31:1, 33; 2Móz 19:5; Ésa 43:21)

Krisztus hívja a lelkeket magához. Jelenlegi és jövőbeni érdekünk is az, hogy meghalljuk hívását és válaszoljunk rá. Jézus mondja: *„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.”* (Jn 15:16) Így hát mindenki, aki Isten gyermeke, válaszoljon Krisztus hívására és oda álljon, ahol a mennyei fény reá bocsátja sugarát, és ahol felismerik, mit jelent Krisztus szavai hallgatójának és megtartójának lenni; mit jelent követni a világ Világosságát, és mit jelent, ha a Szeretett Fiú elfogadja.

Isten minden lehető megtett az emberiség üdvössége érdekében. Egyetlen ajándékában a menny összes kincsét kiárasztotta. Ő hívja, kérleli és sürgeti, de nem kényszeríti az embereket arra, hogy hozzá jöjjenek. Várja, hogy együttműködjenek vele. Az akarat átadására vár, s arra, hogy kiárasztassa a bűnösre kegyelmének gazdagságát, melyet a világ megalapítása óta számára tartogatott. ... Az Úrnak nem az a terve, hogy megbénítsa az emberi erőt; hanem az, hogy az Istennel való együttműködés által az ember sokkal hatékonyabb munkás lehessen az Ő kezében. ... Az Úr megadja az embernek azt az előjogot, hogy együttműködjék vele.

(The Messenger, 1893. április 26.)

A LÉLEK TEMPLOMA

„Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.”

(1Kor 6:19-20)

Az emberben egy felülről jövő, és rajta kívül álló erőnek kell munkálkodnia, hogy szilárd anyagok épülhessenek be jellemének épületébe. A lélek belső szentélyében Istennek kell lakoznia.

„Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők én népem lesznek.” (2Kor 6:16)

„Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.” (1Kor 3:16-17)

„Mert Őáltala van meneteliünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, kik fölépíttettek az apostoloknak és prófétáknak alapkővén, lévén a szegletkö maga Jézus Krisztus, akiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevedik szent templommá az Úrban; akiben ti is együtt építtettek Isten hajlékává a Lélek által.” (Ef 2:18-22)

Az ember nem építheti fel önmagában a Lélek lakhelyét, és ha az emberi akarat nem működik együtt az isteni akaráttal, akkor az Úr sem tud semmit tenni érte. Az Úr a nagy Építőmester, és az emberi munkás vagy együttműködik az isteni munkással, vagy nem lesz készen az épület. Minden hatalom Istené, és minden dicsőséget Istennek kell tulajdonítani, a felelősség mégis az emberi eszközön nyugszik; mivel az ember közreműködése nélkül Isten semmit sem tud tenni.

(Review and Herald, 1892. október 25.)

ISTENI TERMÉSZET RÉSZESEI

„Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.”

(2Pt 1:4)

Az egészséges keresztyén lelkében Krisztus kialakította a dicsőség reménységét. Szereti az igazságot, a tisztaságot és a szentséget, lelki életerőről tesz bizonyosságot és szereti Isten Igéjét. Keresi a kapcsolatot azokkal, akik ismerik az Igét, annak érdekében, hogy felfogja az Istentől nekik küldött fénysugarakat, amelyek kinyilatkoztatják Krisztust, és még drágábbá teszik őt a lélek számára. Akinek egészséges hite van, az felismeri, hogy Krisztus a lélek élete, és örömet leli abban, hogy lelkének minden erejét Ura iránti engedelmségre használja fel. A Szentlélek újjáteremtő ereje az ilyen lelket mindig megtartja Isten szeretetében.

Péter ezt írja a keresztyényeknek:

„Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében. Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon. Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, a tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet, a kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesznek titeket hivalkodókká, sem gyümölcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésére nézve. Mert akiben ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, elfelejtkezvén a régi bűneiből való megtisztulásáról. Annakokáért, atyámfiái, igyekezzetek inkább a ti elhívástokat és kiválasztatásokat erőssé tenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha. Mert ekképpen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartóknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel.” (2Pt 1:2-11)

(Review and Herald, 1894. december 11.)

AGYAG A FAZEKAS KEZÉBEN

„És elromla az edény, amelyet ő készít vala, és amely mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíté belőle, amint a fazekas jobbnak látta megkészíteni. És szóla az Úr nékem, mondván: Vajon nem cselekedhetem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh Izráel háza? ezt mondja az Úr. Imé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izráel háza!”

(Jer 18:4-6)

Leteszem tollamat, és felemelem lelkemet imában, hogy az Úr leheljen rá újra bűnbe süllyedt, száraz csontokhoz hasonló népére, hogy újra élhessen. A vég közel van, és oly titokzatosan, váratlanul, hangtalanul lopakodik felénk, mint a tolvaj halk lépte az éjszakában, hogy meglepje a vigyázatlan és készületlen alvókat. Bár az Úr biztosítana arról, hogy Szentlelkével felrázza a most oly könnyelmű szívűket, hogy ne aludjanak tovább, hanem vigyázzanak és legyenek józanok.

Ki egyezik bele most, hogy miután életének nagy részét elvesztegette, átadja akarát – mint agyagot – a Fazekas kezébe, hogy az ő dicsőségére szolgáló edénnyé formálja? Ó, milyennek kell lennie az agyagnak a Fazekas kezében, mennyire fogékonyak kell lennie az isteni benyomások elfogadására az igazság napjának ragyogó fényében! Egyetlen földi, önző indítékot sem szabad eltűnni, mert ha helyet adsz azoknak, akkor Isten nem formálhat át saját képmására. Az igazság lelke megszenteli a szívet.

Ha megértjük e munka nagyságát, akkor ez gondolatainkat is Krisztus fogságába ejti. Ezt nehéz megértenünk, de mégis így lesz. Akkor bölcs dolog-e, ha saját erőnkbe vetjük bizalmunkat? Engednünk kell, hogy Isten munkálkodjék értünk. Létezik-e valami kiválóság jellemünkben vagy viselkedésünkben, mely véges emberi lényünkől ered? Nincs, minden Istentől származik. Ő a Fazekas, övé az agyag feletti hatalom.

Azok, akiket az Úr megáldott az igazság kincseivel, bár felkelnének és szívből mondanák a következőt: „*Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?*” (ApCsel 9:6) A fény egyre növekvő erővel árad minden lélekre, aki azt mások felé közvetíti.

(General Conference Bulletin, 1893. február 4.)

A SZÁRAZ CSONTOK ÚJJÁÉLEDNEK

„És adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjete, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és megcselekedtem, ezt mondja az Úr Isten.”

(Ez 37:14)

Az életre keltés nem az emberi munkás feladata. Ezt a részt – az élettelen lelki természet munkára serkentését – Izrael Ura és Istene végzi el. A Seregek Ura leheletének kell átjárnia az élettelen testeket. Az ítéletkor, amikor minden titok napfényre kerül, tudjuk majd meg, hogy Isten hangja szólt az emberi eszközökön keresztül, ő élesztgette az eltompult lelkiismeretet, ő serkentgette az élettelen képességeket s indított bűnösöket töredelmes bűnbánatra és a bűnök elhagyására. Akkor világosan fogjuk látni, hogy a Jézus Krisztusban való hit az emberi eszközök közreműködésével jutott el a kereső lélekhez, s a mennyből lelki életet adó lehelet áradt reá, aki törvényszegéseiben és bűneiben halott volt, de most lelki életre serken fel.

A száraz csontok hasonlata azonban nemcsak a világra alkalmazható, hanem azokra is, akik nagy világossággal voltak megáldva; mert ők is olyanok, mint a völgyben heverő csontvázak. Bár testük külseje szerint emberi formájuk van, de nincs lelki életük. A példázat azonban nemcsak az emberek alakjához kapcsolja a száraz csontokat, hiszen nem elég, ha a végtagok és a vonások szimmetrikusak. Az élet leheletének kell átjárnia a testeket, hogy egyenesen álljanak és gyorsan munkába tudjanak állni.

Ezek a csontok Izráel házát, Isten egyházát jelképezik; és az egyház reménységét, a Szentlélek éltet adó befolyását. Az Úrnak kell rálehelnie a száraz csontokra, hogy azok életre keljenek.

Minden emberi képviselőben élnie kell a Szentlélek éltet adó erejének, hogy minden lelki izom és ín mozgásban legyen. A Szentlélek és Isten lehelete nélkül eltompul a lelkiismeret és nincs lelki élet. Sok, lelki életet nélkülöző hívő neve szerepel a gyülekezeti névsorokban, de az ő nevük nincs beírva az élet könyvébe, mely a Bárányé. Az egyház tagjai lehetnek, de az Úrral nincsenek kapcsolatban. Lehet, hogy kitűnően látnak el egy bizonyos feladatuk, és élő emberként tartják számon őket, de sokaknak közülük azt mondja az Úr: „... az a neved, hogy élsz, és halott vagy.” (Jel 3:1)

(The SDA Bible Commentary, Ellen G. White Comments, 4. kötet, 1165-1166. oldal)

Február 07.

A LÉLEK ERŐSSÉGE

„Annakokáért atyámfiai, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a lélekkel megöldökölték, éltek.”

(Róm 8:12-13)

A Szentlélek ígérete nem korlátozódik sem korra, sem fajra. Krisztus kijelentette, hogy Lelkének szent befolyásában követői a világ végezetéig részesülnek. Pünkösd napjától mind a mai napig el is küldte a Vigasztalót mindazoknak, akik életüket Krisztus szolgálatára szentelték. Mindazokhoz, akik Krisztust elfogadták Üdvözítőjüknek, eljött a Szentlélek mint tanácsadó, megszentelő, vezető és tanú. Minél szorosabb összeköttetésben éltek a hívők Istennel, annál világosabban és erőteljesebben tettek bizonyosságot Megváltójuk szeretetéről és megmentő kegyelméről. Férfiak és nők, akik az üldöztetés és próbatétel hosszú évszázadai alatt a Lélek segítségét nagymértékben élvezték, jelként és csodaként álltak a világ előtt. Angyalok és emberek előtt bizonyították be a megváltó Szeretet átforgató hatalmát.

Mindazáltal azok sem mentesültek a további támadásoktól és kísértésektől, akik pünkösdkor erőt nyertek a magasságból. Ha bizonyosságot tettek az igazságról és jogosságról, az igazság ellensége több ízben támadt ellenük, hogy megfossza őket keresztényi tapasztalataiktól. Istenadta erejükkel felvértezve kénytelenek voltak még fokozottabb küzdelmet vívni, hogy elérjék az érett férfiúságot a Jézus Krisztusban. Naponta könyörögtek újabb kegyelemért, hogy mind közelebb és közelebb jussanak a tökéletességhez. A Szentlélek befolyása alatt még a leggyengébbek is megtanulták, hogy hitük gyakorlása által a rájuk bízott képességeket növeljék. Így egyszersmind megszentelődtek, megtisztultak és nemesbültek. Miután alázatosan engedelmeskedtek a Szentlélek befolyásának, részt nyertek az Istenség teljességéből és átforgatódtak Isten képmására.

(The Acts of the Apostles, 49-50. oldal)

Február 08.

AZ ISTENI KÉPMÁS HELYREÁLLÍTÁSA

„Megújuljatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, és felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.”

(Ef 4:23-24)

Amikor Isten eltervezte, hogy az isteni képmást helyreállítja az emberben, gondoskodott arról, hogy a Szentlélek hathasson emberi elmékre, és hogy Krisztus jelenlétét képviselje, mintegy az emberi jellem átalakító erejét. Amikor elfogadják az igazságot, az emberek Krisztus kegyelmét fogadják be és arra a munkára szánják oda megszentelt emberi képességeiket, melyre Krisztus kötelezte el magát - és ekképpen Isten munkatársaivá válnak. Mindez azért történik, hogy az emberek Isten küldöttei legyenek, s hogy értelmük felfogja az isteni igazságot. De kérdezem én az egyháztól: Megfeleltek-e ti ennek a célkitűzésnek? Betöltöttétek-e Istennek arra vonatkozó tervét, hogy szétáraszátok az isteni igazság fényét és a kívülállóknak szétosszátok az igazság drága kincseit?

Vajon mit gondolnak Isten angyalai, amikor lenéznek Krisztus egyházára, és látják, milyen lassan mozognak azok, akik azt vallják magukról, hogy Krisztus követői, akik az igazság világosságát árasztják az erkölcsi sötétségben lévő világra? A mennyei lények tudják, hogy az erő legfőbb központja a kereszt. Tudják, hogy a bukott ember a kereszt által engesztelődhet ki, és juthat egységbe Istennel. A mennyei tanács letekint rád, aki azt vallod, hogy elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak, hogy lássa, vajon megismerteted-e az üdvüzenetet azokkal, akik a sötétségben vannak? Figyelik, hogyan ismerteted a Szentlélek kiárasztásának jelentőségét; azt, hogy ennek az isteni küldöttnek a munkája nyomán hogyan ábrándul ki az emberek bűn által megrontott és beszennyezett elméje Sátán csalásaiból és mutatványaiból, és hogyan fordul egyedüli reményéhez és személyes Megváltójához, Krisztushoz.

Krisztus mondja: *„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon...”* (Jn 15:16) Mint Krisztus követője, kérlek titeket, akik e sorokat olvassátok, hogy vegyétek a hívást komolyan ma, amikor halljátok. *„Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket.”* (Zsid 4:7) Pillanatnyi késlekedés nélkül kérdezd meg magadtól: „Mit jelentek én Krisztusnak?” „Mit jelent nekem Krisztus?” „Mi az én munkám?” „Milyen gyümölcsöt teremek?”

(Review and Herald, 1895. február 12.)

Február 09.

A MEGVÁLTOZOTT SZÍV

„És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok és az én törvényeimet megőrizzék és betöltsék.”

(Ez 36:26-27)

Az emberi szív a Szentlélek lakhelye lehet. Krisztus békessége, amely minden értelmet felülhalad, szívedben lakozhat, kegyelmének átforgató ereje munkálkodhat életedben, és felkészíthet téged a dicsőség országára. Ha azonban értelmű, idegrendszered és izmaid mind-mind éned szolgálatában állnak, nem Istent és a mennyet tekinted legfontosabbnak életedben. Lehetetlen, hogy jellemedbe beszódd Krisztus kegyelmét, amíg minden erődet a világi dolgoknak szenteled.

Lehet, hogy éned dicsőségére sikeresen halmozod kincseidet a földön, de: *„ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.”* (Mt 6:21) Az örök érdekek másodlagossá válnak számodra. Lehet, hogy részt veszel az istentisztelet külsőségeiben; de szolgálatod utálatos lesz a menny Istene előtt. **Nem szolgálhatsz egyszerre Istennek és a mammonnak. Vagy Istennek adod szívedet és akaratodat, vagy erőidet a világ szolgálatába állítod. Isten nem fogadja el a félszívvél végzett szolgálatot.**

„A testnek lámpása a szem: ha azért a te szemed őszinte, a te egész tested is világos lesz.” (Lk 11:34) Ha a szem őszinte, és az ég felé fordul, a lelket mennyei világosság fogja betölteni, s a földi dolgok jelentékteleneknek és visszataszítóaknak fognak tűnni előtted. Szíved szándéka megváltozik és megfogadod Jézus figyelmeztetését. Kincseidet a mennyben fogod gyűjteni. Gondolataid az örökkévalóság nagy jutalmára fognak összpontosulni. Minden tervedet a jövő, az örök élet szempontjából fogod készíteni. Vonzódnál fogsz lelki kincsedhez. Nem fogsz földi érdekeidért harcolni, hanem minden üldöztetésed közepette csendesen ezt kérdezed: *„Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”* (ApCsel 9:6)

(Review and Herald, 1888. január 24.)

Február 10.

MEGSZENTELT AJKAK

„És illeté számat azzal, és mondá: Ímé ez illeté ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.”

(Ésa 6:7)

Az Úr mennyei ajándékai által bőségesen biztosított mindent népe számára. A földi szülő nem adhat gyermekének megszentelt jellemet, még csak saját jellemét sem tudja átadni. Egyedül Isten képes átalakítani bennünket. Krisztus rálelt tanítványaira és így szólt: *„Vegyetek Szent Lelket.”* (Jn 20:22)

Ez a menny nagy ajándéka. A Lélek által Krisztus saját szentségét adta át nekik. Felruházta őket hatalmával, hogy lelkeket nyerjenek az evangélium számára. Így képességeikben Krisztus nyilvánulhat meg, szavaik által ő beszélhet. Előjoguk: ezután egyek lesznek Mesterükkel. Nagy becsben kell tartaniuk parancsolatait, és Lelke fogja vezetni őket. Szavaiknak megszentelt szívből kell eredniük és megszentelt ajkáról szólaniuk. Többé nem saját, önző életüket élik, hanem Krisztus él bennük, Ő szól általuk. Jézus azt a dicsőséget adja nekik, mely övé és Atyjáé volt, így egyek lehetnek Istenben.

Az Úr Jézus a mi nagy főpapunk, közbenjárónk a mennyi szentélyben. Nem értékeljük ünnepélyes helyzetünket, hogy az Ő szolgálai lehetünk. Jelenlegi és örök jólétünk szempontjából fel kell ismernünk ezt az összefüggést. Ha az Ő gyermekei vagyunk, akkor a keresztyéni testvériség kötelékei fűznek össze bennünket, szeretjük egymást, ahogy Ő szeretett minket, s szent kapcsolatban egyesülünk azokkal, akiket a Bárány vére megmosott. Mivel összeköttetésben vagyunk Krisztussal és Istennel, testvérekként kell szeretnünk egymást.

Hála Istennek nagy Főpapunkért, Jézusért, Isten Fiáért, aki felment a mennybe. Krisztus nem kézzel épített szenthelyre ment be, hanem a valóságosba, a mennybe, s most Isten színe előtt esedezik érettünk. Saját vére jogán ment be egyszer s mindenkorra a mennyi szentélybe, hogy örök üdvösséget szerezzen számunkra.

(General Conference Bulletin, 1899. negyedik negyedév)

ELMÉNK MEGÚJULÁSA

„És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”

(Róm 12:2)

Az ember része lelkének üdvösségében az, hogy higgyen Jézus Krisztusban, aki tökéletes Üdvözítő, de nem mások, hanem önmaga számára. A menny Istenében kell bízni, Őt kell szeretnie és félnie. Van egy bizonyos munka, amit el kell végezni. Az embernek ki kell szabadulnia a bűn hatalmából. Istennek pedig minden jó munkáját el kell végeznie benne. Ha Krisztus szavai szerint cselekszik, akkor szent bizonyossága lehet afelől, hogy házát szilárd alapra építette. De ha hallgatja, elmondja és prédikálja Krisztus szavait, ám nem cselekszi azokat, akkor a fővényre épített.

Akik Krisztus szavai szerint cselekszenek, azok jelleme tökéletes krisztusi jellemmé fog alakulni, mert Krisztus akarata az ő akaratukká lesz. Így formálódik ki bennük Krisztus, a dicsőség reménysége. Mintegy tükrön keresztül szemlélik Isten dicsőségét. Ha Krisztust tesszük elmélkedésünk tárgyává, akkor ő lesz beszélgetésünk témája is, és szemlélés által valóban ugyanarra az ábrázatra változunk el dicsőségről dicsőségre az Úrnak Lelke által. A bukott ember megváltozhat elméje megújulása által, hogy megvizsgálja, *„mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata”*. Hogyan tudja megvizsgálni? Úgy, hogy ha a Szentlélek birtokba veszi elméjét, lelkét, szívét és jellemét. Hol történik ennek a próbája? *„Látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek.”* (1Kor 4:9)

Az igazi munkát a Szentlélek végzi az emberi jellemben, ám ennek gyümölcssei láthatóak. Ahogy a jó fa jó gyümölcsöt terem, ugyanúgy az a fa is, mely most már az Úr kertjében van elültetve, jó gyümölcsöt terem az örök élet számára. Az Úr a kínzó bűnöket kiirtja, a bűnös gondolatokat nem engedi be az elmébe, a lélek templomát megtisztítja a gonosz szokásokból. A rossz hajlamok most jó irányba fordultak. A rossz hajlamok és érzések gyökerestől kiirtattak. Szent indulatok és megszentelt érzések azok a gyümölcsök, melyek most a keresztyén fáján teremnek. Teljes átalakulás ment végbe. Ennek a folyamatnak végbe kell mennie.

(Elder E. P. Daniels and the Fresno Church, 8-9. oldal)

A MEGFESZÍTETT ÉN

„Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.”

(Gal 2:20)

Ő szintén és komolyan meg kell fontolnunk a kérdést: megaláztuk-e magunkat Isten előtt, hogy a Szentlélek átformáló erejével tevékenykedhessen általunk? Nekünk, mint Isten gyermekeinek előjogunk, hogy a Szentlélekkel együtt dolgozzunk. Akik énjüket megfeszítették, a megtört szívűeket a Szentlélek birtokába veszi és tisztességre méltó edényekké teszi őket. Olyanok az Ő kezében, mint az agyag a fazekas kezében. Jézus Krisztus megerősíti az ilyen nők és férfiak lelki, fizikai és erkölcsi erejét. A Lélek kegyelme szilárdságot ad a jellemnek. Az ilyen emberek jó befolyást fognak gyakorolni másokra, mert Krisztus lakozik a szívükben.

Ha ez az átformáló erő nem hatja át gyülekezeteinket, ha nem következik be az Isten Lelke általi ébredés, a gyülekezeti tagokat valamennyi hitvallásuk sem fogja keresztyénné tenni. Vannak még bűnösök Sionon, akiknek szükségük van arra, hogy drága kincsként őrizgetett bűneikből megtérjenek. Míg ezek a bűnök láthatóak, és nem távolítják el azokat szívükből, míg minden hibát és visszataszító jellemvonást a Lélek befolyása át nem alakít, addig Isten nem tudja hatalmasan kinyilatkoztatni önmagát. Több remény van ahhoz, aki nyíltan vétkezik, mint ahhoz, aki igaznak vallja magát, miközben nem tiszta, szent és makulátlan...

Ki az, aki kész az Ő kezébe helyezni önmagát? Ki az, aki kész kezét dédelgetett bálványaira tenni és megengedni Krisztusnak, hogy megtisztítsa a templomot, kiűzze a vásárlókat és az eladókat belőle? Ki készült fel arra, hogy beengedje Jézust lelkébe, hogy megtisztítsa azt mindentől, ami elhomályosítja és tönkreteszi?

A színvonal adott: *„Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.”* (Mt 5:48)

Isten felhívja a férfiakat és nőket arra, hogy űzzék ki szívükből az ént; így a Szentlélek akadálytalanul beléphet oda. Hagyj fel azzal, hogy magad próbáld elvégezni a munkát! Kérd Istent, hogy dolgozzék benned és általad, míg az apostol szavait te is elmondhatod: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”

(Manuscript Releases, 1. kötet, 366-367. oldal)

Február 13.

MEGVÁLTOZOTT GONDOLATOK

„Továbbá, Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”

(Fil 4:8)

Mindenkinek megvan a maga feladata, amit el kell végeznie: nagy erőfeszítéssel uralkodnunk kell gondolatainkon, józanoknak kell lennünk, vigyáznunk és imádkoznunk kell. Nagy önuralommal vigyáznunk kell gondolatainkra, hogy csak olyan témákkal foglalkozzunk, melyek növelik erkölcsi erőnket. A fiataloknak korán el kell kezdeniük a helyes gondolkodási szokások kialakítását. Fegyelmelnünk kell gondolatainkat, hogy egészséges mederben maradjanak, és ne engedjük, hogy gonosz dolgok felett időzzenek! A zsoltáros kérdése: *„Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kősziklám és megváltóm.”* (Zsolt 19:15)

Amikor Isten Szentlelke által a szívben munkálkodik, az embernek együtt kell működnie vele. A gondolatoknak határt kell szabnia, korlátoznia kell azokat, vissza kell szorítania és tartania, hogy ne kalandozzanak el és időzzenek olyan dolgoknál, melyek csak gyengítik és megromtják a lelket. Gondolataidnak tisztának, szíved elmélkedésének makulátlannak kell lennie, ha azt szeretnéd, hogy az ajkadat elhagyó szavak elfogadhatóak legyenek a menny számára, és embertársaidnak hasznára váljanak. Krisztus így szólt: *„Mérgetes kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédidből ismertetel igaznak, és a te beszédidből ismertetel hamisnak.”* (Mt 12:34-37)

Krisztus a hegyi beszédben ismertette tanítványaival Isten törvényének messze ható követelményeit. Azt tanította hallgatóinak, hogy gondolatok által a törvényt már akkor megszegik, amikor a gonosz vágyat a valóságban még végre sem hajtották. Kötelességünk, hogy uralkodjunk gondolatainkon, és Isten törvényének befolyása alá tereljük őket.

(Review and Herald, 1888. június 12.)

Február 14.

MEGVÁLTOZOTT ÍZLÉS

„Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ó embert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt.”

(Ef 4:22)

János mondja: *„És a világosság - Krisztus - a sötétségben fénylik”* – vagyis a világban –, *„de a sötétség nem fogadta be azt. Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.”* (Jn 1:5, 12-13) A hitetlen világ azért nem menekül meg, mert nem a világosságot választotta. A vérből és a testnek akaratából született régi természet nem örökölheti Isten országát. A régi utakat, az öröklött hajlamokat, a korábbi szokásokat fel kell adni; mert ha ez nem történik meg, az ember nem nyerhet kegyelmet. Az újjászületéshez hozzátartoznak az új indítékok, új ízlések és új hajlamok.

Akik új életre születtek a Szentlélek által, isteni természet részeseivé lettek, és minden szokásukkal és gyakorlatukkal Krisztussal való kapcsolatukról tesznek bizonyosságot. Amikor magukat kereszténynek valló emberek megtartják természetes jellemhibáikat és lelkületüket, akkor miben különbözik helyzetük a világiakétól? Ők nem úgy értékelik az igazságot, mint amely megszentel és megújít. Nem születtek újjá...

Senki se érezze azt, hogy nincs szüksége változtatásra. Akik így döntenek, nem alkalmasak az Isten munkájában való közreműködésre, mert nem érzik annak szükségességét, hogy folyamatos fejlődéssel állandóan magasabb célok felé küzdjék magukat. Senki sem járhat biztonságban, ha nem bizalmatlan önmagával szemben, nem tekint állandóan Isten munkájára és nem tanulmányozza azt készséges szívvel, hogy meglássa saját hibáit; s nem tanulmányozza Krisztus akarátát imádkozva azért, hogy az teljesebben be benne, általa és rajta keresztül. Ők nyilvánvalóvá teszik, hogy bizalmukat nem önmagukba, hanem Krisztusba vetették. Szent kincsnek tartják az igazságot, készek megszentelődni és megújulni, és állandóan azért munkálkodnak, hogy szavaikat és útjaikat összhangba hozzák annak alapelveivel. Félnek és rettegnek attól, hogy valamilyen - az énné tetsző - dolgot bályánozzanak, s így hibáik megjelenjenek azokban is, akik bennük bíznak. Ők állandóan arra törekednek, hogy legyőzzék az ént, elvessenek mindent, ami annak kedvezne; és az én helyét Krisztus szelídségével és alázatosságával töltsék be. Krisztust szemlélik, felnőnek hozzá, összegyűjtik a tőle áradó fényt és kegyelmet, hogy ugyanazt áraszhassák másokra is.

(Review and Herald, 1892. április 12.)

Február 15.

A LEGYŐZÖTT INDULAT

„Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével.”

(Jak 3:13)

Krisztus iskolájában a szelídség a Lélek egyik megnevezett gyümölcse. Ezt a Szentlélek - mint megszentelő erő - kegyelemből munkálja, és képessé teszi befogadóját arra, hogy minden alkalommal uralkodjék meggondolatlan és hirtelen természetén. Ha a szelídség ajándékát megbecsülik azok, akik természetüktől fogva mogorvák vagy hirtelen indulatúak, akkor a legkomolyabb erőfeszítéseket fogják tenni annak érdekében, hogy legyőzzék szerencsétlen természetüket. Minden nap önuralmat fognak gyakorolni, míg Jézus mindent legyőz bennük, ami barátságtalan és ellenszenves. Kezdenek hasonlónak válni az isteni mintához, míg engedelmeskedni tudnak az ihletett parancsnak: "legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra." (Jak 1:19)

Ha egy ember azt vallja, hogy megszentelődött, ám szavait és tetteit mégis a tisztátalan forrásból előtörő keserű vízhez lehet hasonlítani, akkor biztonsággal mondhatjuk, hogy az az ember csalás áldozata lett. Arra van szüksége, hogy megtanulja az alapvető tudnivalókat arról, mi alkotja a keresztényi életet. Néhányan, akik Krisztus szolgáinak vallják magukat, és oly sokáig dédelgették magukban a mogorvaság démonát, hogy úgy tűnik, mintha szeretnék ezt a gonosz jellemvonást, és élveznék, hogy visszatetsző és ingerlő szavakat mondanak. Ezeknek az embereknek meg kell térniük, mielőtt Krisztus gyermekeinek ismerné el őket.

Az alázat olyan belső ékesség, amit Isten nagyon nagyra értékel. Az apostol úgy beszél róla, mint ami értékesebb az aranyból, a gyöngyöknél, vagy a költséges holminknál. Amíg a külső díszek a halandó testet díszítik, úgy a szelídség a lelket szépíti meg, és kapcsolja össze a véges embert a végtelen Istennel. Ez Isten dísz, melyet saját maga választott. Ő, aki világító égitestekkel ékesítette az eget, megígérte, hogy ugyanazon Lélek által "győzelemmel ékesíti fel a szelídeket". (Zsolt 149:4 - King James ford.) A mennyei angyalok azt fogják feljegyezni azokról, akik az Úr Jézus Krisztusra hagyatkoznak, és szelídségben és alázatosan járnak vele, hogy ők vannak a legjobban felékesítve.

(Review and Herald, 1881. január 18.)

Február 16.

A MEGTÖRT BÜSZKESÉG

„Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcselkedjék, mint ahogy kell bölcselkedni; hanem józanon bölcselkedjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.”

(Róm 12:3)

Isten egyik eszköze a megigazításban az igazság elfogadtatása. Minél világosabban megértjük a nekünk küldött igazságot, és minél hűségesebben engedelmeskedünk annak, annál szerényebben fogjuk értékelni önmagunkat, és annál magasabbra fogjuk becsülni a mennyei világot. Minél önzetlenebbek vagyunk az Istenért tett erőfeszítéseinkben, annál keresztényibb lesz azok hatása, és annál több jót fognak eredményezni.

Hatalmas különbség van a világi lelkület és Krisztus Lelke között. Az egyik haszonleséshez vezet, oly kincsek utáni törtetéshez, melyek az utolsó napon elpusztulnak a tűzben; a másik önmegtagadáshoz és önfeláldozáshoz, és olyan kincsek gyűjtéséhez, melyek soha el nem értéktelenednek.

A Szentlélek – ha hittel befogadják – megtöri a makacs szívüket. Ez az igazság megszentelő lelke és ereje, a hit forrása, mely szeretet által munkálkodik és megtisztítja a szívet. Minden igazi felmagasztalás a krisztusi életben kifejlődött alázatból ered, melyet az a csodálatos áldozat mutatott meg, amit Ő hozott a veszendő lelkekért. Aki azt szeretné, hogy Isten felmagasztalja, annak először meg kell aláznia magát. Isten minden név fölé magasztalta fel Krisztust; de Ő először leereszkedett az emberi bánat legnagyobb mélységeibe, szelídséggel és kedvességgel beleélve magát az emberiség iránti együttérzésbe. Ő példát adott, melyet követnie kell mindenkinek, aki részt vesz az ő szolgálatában.

„Tanuljátok meg tőlem” - mondta a világ legnagyobb tanítója. *„Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.”* (Mt 11:29) De nem elég, ha csak olvassuk Isten Igéjét. A Szentírás utasításokat is ad, melyeket nekünk figyelmesen és szorgalmasan kutatnunk kell. Tanulmányoznunk kell Isten Igéjét, összehasonlítva egyik szakaszt a másikkal. Egyik ige kulcs a másikhoz. Amikor olvassuk, tanulmányozzuk és imádkozunk, akkor mögöttünk áll az isteni tanító, a Szentlélek, aki megvilágítja előttünk és megérteti velünk, hogy fel tudjuk fogni Isten Igéjének nagy igazságait.

(Pacific Union Recorder, 1905. február 23.)

Február 17.

A KITAKARÍTOTT HÁZ

*„Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.”
(Zsolt 51:12)*

„Tiszta szívet teremts bennem.” Ez a keresztyéni jellem legalapvetőbb kiindulópontja; mert a szívből erednek az élet dolgai. Ha mindenki - lelkészek és tagok egyaránt - gondoskodnának arról, hogy szívük Istennel rendben legyen, akkor az elvégzett munkának sokkal több eredményét látnánk. Minél fontosabb és felelősségteljesebb a munkátok, annál szükségesebb, hogy szívetek tiszta legyen. Isten biztosítja a szükséges kegyelmet, és a Szentlélek ereje fogja kísérni minden ilyen irányú erőfeszítéset.

Ha Isten minden gyermeke komolyan és kitartóan keresné Őt, akkor a kegyelemben való növekedésük sokkal nagyobb mértékű lenne. Megszűnnének a pártoskodások, a hívőknek szívük-lelkük egy lenne, tisztaság és szeretet uralkodnék az egyházban. Szemlélés által alakulunk át. **Minél többet szemléled Krisztus jellemét, annál jobban átalakulsz az ő képmására. Jöjj Jézushoz úgy, ahogy vagy!** Ő elfogad téged, és új, Istent dicsérő éneket ad ajkadra.

„Ne vess el engem a te orcád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem.” (Zsolt 51:13) A megtérés, ugyanúgy mint a megbocsátás, Isten Krisztus általi ajándéka. A Szentlélek befolyására győződünk meg bűneinkről, és érezzük meg, hogy megbocsátásra van szükségünk. Csak a töredelmes lélek kap bűnbocsánatot, de az Úr kegyelme az, mely bűnbánatra készíteti a szívet. Ő ismeri minden gyengeségünket és gyalogságunkat, és segíteni fog nekünk. Meghallgatja a hittel mondott imát; de imánk őszinteségét csak úgy tudjuk bizonyítani, ha erőfeszítéseket teszünk azért, hogy összhangba hozzuk önmagunkat a nagy erkölcsi mércével, mely által minden ember jelleme megítéltetik.

Meg kell nyitnunk szívünket a Szentlélek befolyása előtt és tapasztalnunk kell átformáló erejét. Ha nem kapsz többet Isten megmentő segítségéből, annak az az oka, hogy a mennyet és a lelkedet összekötő csatornát eltömítette a világiasság, a kérkedés szeretete és a hatalomvágy. Míg sokan egyre jobban és jobban idomulnak a világi szokásokhoz és elvekhez, addig nekünk az isteni mintához kell mindjobban igazítanunk életünket. Akkor a vele kötött szövetséghez hű Istenünk visszaadja nekünk szabadítása örömét és az engedelmisség lelkével támogat minket.

(Review and Herald, 1884. június 24.)

Február 18.

KRISZTUSI JELLEM

„Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.”

(Kol 3:3)

Jézus a tökéletes minta. Ahelyett, hogy énünknek kedveznénk és saját utunkat járnánk, törekedjünk arra, hogy visszatükrözzük az ő képmását. Ő kedves és udvarias, együttérző és gyengéd volt. Hasonlítunk hozzá ilyen vonatkozásban? Törekszünk-e arra, hogy életünk jó cselekedetektől illatozzék? Szükségünk van Krisztus egyszerűségére. Félek, hogy sok esetben a kemény, érzéketlen lelkület keríti birtokába szívünket, mely teljesen eltér az isteni mintától. Azt az örök érvényű alapelvet - hogy szeressük egymást, ahogy Krisztus is szeretett minket -, melyet sokan nagy becsben tartottak, s erényként tanítottak, mindenkinek ma is helyre kell állítania.

Nem elég, hogy csupán megvalljuk hitünket; a látszólagos beleegyezésnél valami többre van szükség. **Valóban meg kell ismernünk és őszintén át kell élnünk az igazság alapelveit, ahogy azok Jézusban megnyilatkoznak.** A Szentléleknek kell bennünk munkálkodnia, és ítélőképességünk központjába kell állítania ezeket az alapelveket, hogy megismerhessük erejüket és élő valósággá válhassanak életünkben. Az elmének engedelmeskednie kell a szabadság királyi törvényének, annak a törvénynek, melyet Isten Lelke a szívünkbe vés és világosan megértet velünk. A bűn kiűzése a lélek feladata, melyet úgy végez el, hogy munkára szólítja legnemesebb erőit. **Az egyetlen szabadság, melyet a véges ember élvezhet, hogy összhangba kerül Istennel, teljesíti a kívánságokat, melyek az embert az isteni természet részesévé tehetik, s így megmenekül a romlástól, mely a testi vágyak miatt van a világban...**

Az emberi természetet megrontotta és eltorzította a bűn. Ez a természet teljesen különbözik az első emberétől, aki Teremtője kezéből került ki. Jézusnak az a szándéka, hogy elvegye az ember fogyatékoságát és bűnét, s cserébe saját jellemének hibátlanságát és szépségét ajándékozza neki. Azt teszi, hogy az igazság által helyreállítja a lelket. A rossz választás nem tudja a helyreállításnak ezt a munkáját elvégezni, ezért lennie kell lelki látásunknak, hogy különbséget tudjunk tenni igazság és hamisság között, s ne essünk bele az ellenség törébe.

(Review and Herald, 1885. november 24.)

Február 19.

KRISZTUS ÉRTELME VAN BENNÜNK

„Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy megoktathatná őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.”

(1Kor 2:16)

Amikor az embert meggyőzi az igazság, akkor elkezdődik benne a jellem átalakulása. Tudása egyre növekszik, miközben Isten engedelmes gyermekévé válik. Isten értelme és akarata lesz az ő akarata is, és mivel állandóan Istentől kér tanácsot, egyre jobban megismeri Őt. Értelme általános fejlődésnek indul, mert azt maradéktalanul a Szentlélek irányításának rendelte alá.

Ez nem egyoldalú nevelés, mely egyoldalú jellemet eredményez; hanem ilyképpen harmonikus, sokoldalú jellem alakul ki. Az erőtlenség és határozatlan jellemben megnyilvánuló gyengeségeit legyőzte, és a folyamatos odaszentelődés és kegyesség olyan közeli kapcsolatba hozza az embert Jézus Krisztussal, hogy Krisztus értelmében részesül. Egyé lesz Krisztussal, elvei tiszták és erősek, felfogóképessége éles lesz. Ez az a bölcsesség, mely Istentől, minden világosság és tudás forrásától származik.

Isten kegyelme kiáradt azokra az alázatos, engedelmes, lelkiismeretes lelkekre, akik hasonlítottak az igazság Napjához. Megnövelte értelmi képességeiket, és a leglenyűgözőbb módon — folyamatos engedelmesség és gyakorlás által — erősítette meg azokat, akik arra vágytak, hogy adottságaikat – bármilyen kevés legyen is az – a Mester szolgálatában hasznosítsák; és növekedjenek a kegyelemben és Jézus Krisztus megismerésében, s a jó cselekedetek bőséges gyümölcseit teremjék Isten dicsőségére.

A tudáshoz és a magas követelményekhez ragaszkodó emberek tehát megtanulhatják a legdrágább leckéket a „tudatlanok” elveiből és példáiból – ahogy a világ hívná őket. De ha mélyebb betekintésük lenne, láthatnák, hogy a legmagasabb rangú iskolában szereztek tudásukat: Jézus Krisztus iskolájában...

Isten Igéjének megnyitását az emberi képességek figyelemre méltó növekedése követi; az Isten Igéjében való elmélyülés tehát azt jelenti, hogy szívünkbe hívjuk az isteni igazságot, hogy a Szentlélek munkája által tisztítsa meg és tegye újjá lelkünket.

(Review and Herald, 1887. július 19.)

Február 20.

BENNE MARADNI

„Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok.”

(Jn 15:4)

Szükségünk van arra, hogy az isteni Lélek adományáért imádkozzunk, aki gyógyír bűntől sebzett szívünkre. A kinyilatkoztatás felszíni igazságait – melyek világosak és könnyen érthetőek – sokan elfogadják, gondolván, hogy ez minden, ami szükséges; de a Szentlélek, aki az elmében munkálkodik, komoly vágyat ébreszt a tévedésektől mentes igazság után.

Aki valóban vágyik arra, hogy megtudja, mi az igazság, nem részesül elutasításban; mert a szorgalmas kereső jutalma a drága igazság. Szükséges éreznünk Isten kegyelmének átalakító hatalmát, és sürgetek mindenkit, aki eddig bezárta ajtaját Isten Lelke előtt, hogy nyissa meg azt, és kérje komolyan, hogy „Maradj bennem!” Miért nem borulunk le az isteni kegyelem trónja előtt azért imádkozva, hogy Isten Lelke töltsék ki ránk, ahogy az a tanítványokkal is történt? Az Ő jelenléte meglágyítja kemény szívünket, örömmel és vigassággal tölt be, és az áldások csatornáivá tesz bennünket.

Az Úr a hit gazdagságát adja minden egyes gyermekének. Ez a hit a Szentlélek elmében végzett munkájának a gyümölcse. Ő minden szívbe beköltözik, mely befogadja Őt, figyelmeztető szavakat intéz a megátalkodottakhoz, és Jézusra, az Isten Bárányára irányítja figyelmüket, aki elvette a világ bűneit. Fényt sugároz azoknak elméjébe, akik törekednek arra, hogy együttműködjenek Istennel, alkalmassá és bölccsé teszi őket az Úr munkájának végzésére.

A Szentlélek sohasem hagy magára olyan lelket, aki Jézust keresi. Jézus dolgaiból vesz, és bemutatja a kereső embernek; s ha ő a szemeit Jézusra függeszti, a Szentlélek munkája nem fejeződik be addig, míg a lélek át nem alakul Ura képmására. A Lélek kegyelmes befolyásának hatására a bűnös lelkülete és céljai megváltoznak; éhezni és szomjúhozni fogja az igazságot, és Krisztust szemlélve jelleme dicsőségről dicsőségre átváltozik, és egyre jobban és jobban fog hasonlítani Mesteréhez.

(Signs of the Times, 1899. szeptember 27.)

Február 21.

ÓT SZEMLÉLVE

„Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!”

(Ésa 45:22 - új prot. ford.)

A törvény követelményeinek betöltése érdekében, hitben meg kell ragadnunk Krisztus igazságát, és sajátunkként kell azt elfogadnunk. Ha egységben vagyunk Krisztussal és hit által elfogadjuk az ő igazságát, akkor leszünk képesek Krisztus munkatársaiként dolgozni Isten művében. Ha hajlandó vagy a gonosz áramlatokkal sodródni, és nem működsz együtt a mennyei küldöttekkel, hogy megfékezd a törvényszegést családotban és a gyülekezetben annak érdekében, hogy az örökkévaló igazság költözzék a helyére, akkor nincs hited.

A hit szeretet által munkálkodik és megtisztítja a lelket. A Szentlélek hit által munkálkodik a szívben, hogy megszentelje azt; de ez nem jöhet létre anélkül, hogy az ember ne működnék együtt Krisztussal. Csak a Szentléleknek a szívünkben végzett munkája által válhatunk alkalmassá a mennyre; mert bennünk kell élnie Krisztus igazságának - mint ajánlólevélnek -, hogy az Atya elé járulhassunk. Annak érdekében, hogy Krisztus igazsága a miénk lehessen, naponta át kell alakulnunk a Szentlélek befolyása által, és isteni természet részeseivé kell lennünk. A Szentlélek munkája emelkedetté teszi ízlésünket, megszenteli szívünket és nemessé teszi egész emberi lényünket.

Tekintsen szívünk Jézusra. „Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29) Krisztus senkit sem kényszerít arra, hogy rá tekintsen, de hangja sóvárogva hív: „Nézz fel és élsz!” Ha Krisztust szemléljük, meglátjuk, hogy szeretete példa nélküli, hogy ő a bűnös helyére lépett és neki adta makulátlan igazságát.

Amikor a bűnös Megváltóját szemléli, amint helyette haldoklik a kereszten a bűnök átka alatt, megbocsátó szeretetét látva vonzalom ébred iránta szívében. A bűnös szereti Krisztust, mert Krisztus előbb szeretete őt, és a törvény betöltése a szeretet. A megtérő bűnös ráébred arra, hogy Isten „*hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól*”. (1Jn 1:9) Isten Lelke a hívő szívében munkálkodik, képessé teszi őt arra, hogy az engedelmségben lépésről lépésre haladjon, egyre erősebb és erősebb legyen és egyre több és több kegyelmet kapjon a Krisztus Jézusban.

(Review and Herald, 1892. november 1.)

Február 22.

BETELJESEDVE ŐBENNE

„És ti Őbenne vagytok bételjesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.”

(Kol 2:10)

Nem léphetsz be a mennybe, ha bármi fogyatékoság vagy hiba van jellemedben. A mennyre most, ebben a problémákkal teli életben kell felkészülnöd. Ha Krisztus eljövetelekor be akarsz lépni az igazak lakhelyére, akkor Isten Lelke hathatós indíttatására van szükséged, hogy személyes tapasztalatod legyen és teljessé lehess Őbenne, akiben lakozik az Istennek teljessége testileg. Krisztus igazságának ereje által el kell hagynunk minden romlottságot. Lelkünknek élő kapcsolatban kell lennie Üdvözítőjével. Állandóan nyitva kell tartanunk a közöttünk és Isten közötti érintkezés csatornáit, hogy lelkünk növekedhessen a kegyelemben és az Úr ismeretében.

De mennyien vannak, akik nem imádkoznak! Ők úgy érzik, hogy a bűn kárhoztatása alatt vannak, és nem mehetnek Istenhez addig, míg nem tettek valamit kegyei elnyeréséért, vagy esetleg amíg Isten meg nem feledkezik törvényszegéseikről. Így szólnak: „Nem tudok harag és kételkedés nélküli szent kezeket felemelni Isten előtt, ezért nem jöhetek hozzá.” Így hát távol maradnak Krisztustól. Bűnt követnek el, akik így tesznek, mert nélküle senki sem tud mást cselekedni, csak gonoszt.

Amikor bűnt követsz el, **azonnal** a kegyelem trónjához kell sietned és mindent elmondanod Jézusnak. Szívedet a bűn feletti szomorúságnak kell betöltenie, mivel a bűn által lelkiségedet gyöngítetted meg, megszomorítottad a mennyei angyalokat, megsebezted és megsértetted Üdvözítőd szerető szívét. **Amikor töredelmes lélekkel kérted Jézus bocsánatát, hidd el, hogy megbocsátott neked.** Ne kételkedj isteni kegyelmében, és ne utasítsd el végtelen szeretetének vigasztalását!

Ha gyermeked engedetlen volt és rosszat követett el ellened, de utána megtört szívvel jött hozzád, hogy bocsánatot kérjen, akkor tudod, hogy mit tennél. Tudod, milyen gyorsan szívedre ölelnéd őt és arról biztosítanád, hogy iránta való szereteted nem változott meg, hibáját pedig megbocsátottad. Talán irgalmasabb vagy, mint kegyelmes mennyei Atyád, aki annyira szeretete a világot, hogy „*az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*”? (Jn 3:16)

Úgy kell Istenhez menned, ahogy a gyermekek mennek szüleikhez.

(Bible Echo, 1892. február 1.)

Február 23.

BENNE MEGNYUGODVA

„Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.”

(Mt 11:29)

Amikor alázatos és szelíd szívvel jártál, munkálkodtak érted oly munkával, melyet csak Isten tud végezni; mert Isten munkálja mind az akarást, mind a véghezvitelt jó kedvéből. Az ő szerető vágya pedig az, hogy Krisztusban élj és megnyugodjál szeretetében. Nem szabad megengedned, hogy bármi elrabolja lelked békéjét, nyugalmát és azt a bizonyosságot, hogy Jézus máris elfogadott. Tiéd minden ígéret, tiéd annak alapján, hogy teljesíted az Úr kíváncsalmait. A szeretetében való tökéletes megnyugvás titka az, hogy utaidat – melyek olyan bölcseneknek látszanak – hagyd el teljesen és fogadd el Krisztus útjait.

Életünk átadása többet jelent, mint gondolnánk. Meg kell tanulnunk tőle a szelídséget és alázatot, mielőtt valóra válhatnék az ígéret beteljesedése: *„és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek”*. Az „én” úgy alakul át, ha megtanuljuk Krisztus szokásait, alázatát, szelídségét, ha felvesszük magunkra Krisztus igáját és alávetjük magunkat a tanulásnak. Nincs senki, akinek ne volna tanulnivalója. Mindenkinek Jézus Krisztustól kell tanulnia. Amikor átadjuk magunkat Krisztusnak, Ő minden örökölt és szerzett rossz jellemvonásunkat elveszi, amelyek csak gátjai annak, hogy mi bűnösök isteni természet részeseivé legyünk. Amikor az én meghal, akkor Krisztus kel életre az ember szívében. Ő Krisztusban él, Krisztus pedig benne.

Krisztus arra vágyik, hogy mindenki az ő tanulója legyen. Így szól: Engedjétek, hogy tanítsalak titeket, adjátok nekem szívetekeket! Nem foglak elnyomni benneteket, hanem olyan jellemet alakítok ki bennetek, hogy az elemibb iskolából a magasabb osztályba lépjétek. Engedjétek át minden dolgotokat nekem! Hadd formáljam ki életemet, türelmemet, hosszútűrésemet, elnézésemet, szelídségemet, alázatosságomat, annak jellemében, aki bennem él. ...

Akkor nemcsak az az ígéret lesz a tiéd, hogy *„Adok neked...”*, hanem az is, hogy *„nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek”*.

(Bible Training School, 1903. augusztus 1.)

Február 24.

ÁTVÁLTOZNI AZ Ő KÉPMÁSÁRA

„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.”

(2Kor 3:18)

Bűnnel terhelt, küszködő lelkek! Jézus - megdicsőült testben - felment a mennybe, hogy közbenjárjon értünk. *„Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem a ki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez.”* (Zsid 4:15-16) Állandóan Jézusra kell néznünk, hitünk szerzőjére és bevégzőjére; mert szemlélés által változunk át az ő hasonlatosságára, jellemünk olyan lesz, amilyen az övé. Örülnünk kell, hogy minden ítélet a Fiúnak adatott, mert emberként megismerkedett a meggyötört emberiség minden problémájával.

„Megszentelődni” azt jelenti, hogy az isteni természet részesei leszünk, megkapjuk Jézus lelkét és értelmét és az ő iskolájában tanulunk. "Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől." Lehetetlen, hogy bárki közülünk saját ereje vagy saját erőfeszítései által végrehajtsa önmagában ezt a változást. A Szentlélek, a Vigasztaló – akiről Jézus mondta, hogy elküldi Őt a világba –, Ő az, aki Krisztus képmására formálja át jellemünket; és amikor ez a munka befejeződik, akkor tükörként verjük vissza az Úr dicsőségének sugarait. Így hát annak jelleme, aki így szemléli Krisztust, annyira hasonlóvá válik az Övéhez, hogyha valaki ránéz, Krisztus jellemét látja ragyogni rajta, mint egy tükörképből. Útjaink és akarataink úgy változnak át napról napra Krisztus útjaivá és akaratává, szépséges jellemévé, hogy észre sem vesszük. Így nővünk fel Krisztushoz és tükrözzük vissza önkéntelenül az ő képmását.

A hitvalló keresztények általában nem távolodnak el kellőképpen az alantas földi dolgoktól. Szemük hozzáedződött, hogy csak a közönséges dolgokat vegye észre, és gondolataik azon időznek, ami a szemük előtt van. Vallásos tapasztalataik gyakran sekélyesek és nem kielégítőek, szavaik könnyelműek és értéktelenek. Hogyan tudnák így visszatükrözni Krisztus jellemét? Hogyan tudnák szerteszórni az igazság Napjának fénysugarait a föld sötét zugaiba? Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy hasonlóak vagyunk Krisztushoz.

(Review and Herald, 1891. április 28.)

Február 25.

EGYÜTTMŰKÖDÉS A LÉLEKKEL

„Annakokáért, szerelmeseim, amiképpen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességeket.”

(Fíl 2:12)

„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden.” (2Kor 5:17) Az isteni erőn kívül semmi sem tudja újjátenni az emberi szívet és a lelkeket betölteni Krisztus szeretetével, mely az azok iránti szeretetben nyilvánul meg, akikért Ő meghalt. A Lélek gyümölcse a szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Amikor egy ember megtér Istenhez, Ő új erkölcsi érzékkel látja el, új motiváló erőket ad neki, ezután azokat a dolgokat fogja szeretni, amelyeket Isten is szeret; mert életét szorosan Jézus életéhez kötötte a változhatatlan ígérek aranyláncával. Szeretet, öröm, békesség és kimondhatatlan hála fogja betölteni az áldott ember lelkét és ajkáról e szavak hangzanak majd el: „*a te jóvoltod felmagasztalt engem*”. (Zsolt 18:36)

Azonban azok, akik arra várnak, hogy varázsütésszerű változás menjen végbe jellemükben anélkül, hogy saját részükről határozott erőfeszítést tennének a bűn legyőzésére; csalódni fognak. Nincs okunk a félelemre, amíg Jézusra tekintünk. Nincs okunk kételkedni abban sem, hogy a végsőig képes megvédelmezni mindenkit, aki hozzá járul; de attól állandóan félhetünk, hogy régi természetünk újra magához ragadja az uralmat, s így az ellenség tört vet elénk és újra foglyaivá tesz bennünket.

Félelemmel és rettegéssel kell véghez vinnünk üdvösségünket, mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a véghezvitelt jókedvűből. Korlátozott emberi erőnkkel kell olyan szentekké válnunk saját területünkön, mint amennyire Isten szent az ő területén. Lehetőségünkhöz mérten kell bemutatnunk az isteni jellem igazságát, szeretetét és kiválóságát. Ahogy a viasz felveszi a belenyomott pecsét formáját, úgy kell a léleknek is fogadnia Isten Lelkének benyomásait és megőriznie Krisztus képmását.

Naponta növekednünk kell a lelki szépségben. Gyakran kudarcot vallanak abbéli erőfeszítéseink, hogy lemásoljuk az isteni mintát. Gyakran le kell borulnunk, hogy Jézus lábainál sírjunk hibáink és tévedéseink miatt, de nem szabad elbátortalanodnunk; még buzgóbban kell imádkoznunk, sokkal teljesebben kell hinnünk, és még nagyobb kitartással újra meg kell próbálnunk átalakulni Urunk hasonlatosságára.

(Selected Messages, 336-337. oldal)

Február 26.

MEGSZABADULNI A BŰN ÁTKÁTÓL

„Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálva lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsetök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet.”

(Róm 6:22)

Az Úr azt szeretné, ha népének egészséges hite lenne, s nem tagadná meg az üdvösség nagy ajándékát, melyet oly készséggel kínál fel nekik. Ne higgyük azt, hogy majd valamikor a jövőben nagy munka fog folyni értünk, hiszen a munka már befejeződött. A hívőt nem arra szólítják fel, hogy békéljen meg Istennel, mert ezt soha sem kell megtennie és nem is tudná megtenni. El kell fogadnia Krisztust, az ő békességét, mert Krisztussal együtt jár Isten és a békesség is. Krisztus véget vetett a bűnnek, annak nehéz átkát saját testén hordozta a fán, és megszabadította az átoktól azokat, akik hisznek benne, mint személyes Megváltójukban. Ő véget vet annak, hogy a szívet a bűn hatalma irányítsa, s így a hívő élete és jelleme Krisztus igaz jelleméről tehet bizonyosságot.

Jézus elküldi Szentlelkét azoknak, akik kérik tőle; mert szükséges, hogy minden hívő megszabaduljon a szennytől éppúgy, mint a törvény átkától és kárhoztatásától. A Szentlélek munkája és az igazság megszentelő ereje által a hívő alkalmassá válik a mennyek országára, mert Krisztus és az ő igazsága munkálkodik bennük és rajtuk. E nélkül egyetlen léleknek sincs joga a mennyhez. Nem tudnánk élvezni a mennyországot, ha nem készülnénk fel annak szent légkörére a Lélek befolyása és Krisztus igazsága által.

Annak érdekében, hogy a menny polgárai lehessünk, be kell töltenünk a törvény követelményeit: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.*” (Lk 10:27) Ezt csak úgy tudjuk megtenni, ha hitben megragadjuk Krisztus igazságát. Krisztust szemlélve élő és ható elvek töltik be szívünket, a Szentlélek végzi munkáját, s a hívő fejlődhet a kegyelemben, az erőben s jellemében. Átalakul Krisztus képmására, míg lelki fejlődése eléri a Krisztus Jézusban való érett férfiúság mértékét. Így vet véget Krisztus a bűn átkának, és szabadítja meg a hívő lelket annak befolyásától és hatásától.

(Selected Messages, 1. kötet, 394-395. oldal)

Február 27.

MEGSZENTELT, DE NEM BÜNTELEN

„Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nékünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul: Hogy, amint meg van írva: Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.”

(1Kor 1:30-31)

Itt különbséget kell tennünk az igazi és az ál-megszentelődés között. A megszentelődés nem merül ki Isten Igéjének csupán megvallásában és tanításában, hanem magába foglalja az Ő akaratahoz való alkalmazkodást is.

Akik azt állítják, hogy büntelenek, és dicsekszenek megszentelődésükkel, azok önhittek, és nem ismerik fel, milyen veszélyben vannak. Ők abban a hiedelemben ringatták lelküket, hogy ha egyszer megtapasztalták Isten megszentelő erejét, akkor többé nem áll fenn az elbukás veszélye. Míg azt állítják, hogy gazdagok, meggazdagodtak és semmire sincs szükségük, addig nem tudják, hogy ők a nyavalyások, szegények, vakok és mezítelek.

De azok, akik igazán megszentelődtek, tudatában vannak saját gyengeségüknek. Érzik annak szükségességét, hogy világosságért, kegyelemért és erőért járuljanak Jézushoz, akiben az egész teljesség lakozik, és aki egyedül képes kielégíteni szükségleteiket. Meg vannak győződve tökéletlenségükről, ezért arra töreksenek, hogy egyre hasonlóbba váljanak Krisztushoz és szent törvényének alapelveivel összhangban éljenek. Az önmagában elégtelenségnek ez a folyamatos érzése vezeti az embert az Istentől való teljes függőséghez, melyet az Ő Lelke munkál benne. A menny kincsestára megnyílik, hogy kielégítsen minden éhező és szomjazó lelket. Minden ilyen jellemvonásokkal rendelkező emberben élhet annak a napnak a bizonyossága, melyen azt a dicső országot megláthatjuk, melyet most csak képzeletben homályosan látunk.

Azoknak, akik érezték Isten megszentelő és átalakító hatalmát, nem szabad abba a veszélyes tévedésbe esniük, hogy azt gondolják, ők már büntelenek, elérték a tökéletesség legmagasabb fokát és már túl vannak a kísértések határán. A színvonal, melyet a kereszténynek állandóan szem előtt kell tartania: Krisztus jellemének tisztasága és szépsége. Öltön magára nap mint nap újabb szépséges jellemvonásokat, és tükröztessen vissza a világba egyre többet és többet az isteni képmásból.

(Bible Echo, 1898. február 21.)

Február 28.

FOLYAMATOS NÖVEKEDÉS

„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.”

(Péld 4:18)

Jézus végtelen áron tette lehetővé az embernek azt, hogy elérje a krisztusi jellem tökéletességét. Azoknak, akiknek előjoguk, hogy hallják az igazságot és Isten hangjaként fogadják a Szentírást, nincs mentségük arra, hogy lelki életükben törpék maradjanak. Fel kell használniuk adottságaikat, melyekkel Isten ellátta őket, nap mint nap tanulniuk kell, át kell élniük azt a lelki buzgalmat és erőt, melyet az Úr biztosít minden igazi hívőnek. Ha növekvő palánták akarunk lenni az Úr kertjében, akkor állandóan táplálnunk kell lelki életünket és fokozni komolyságunkat. A növekedés az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünkben és a felőle szerzett ismereteinkben lesz láthatóvá. Nincsen a félúton fogadó, ahol ledobhatnánk kötelességeinket és pihenhetnénk útközben. Folyamatosan kell haladnunk a menny felé, szilárd vallásos jellemet fejlesztve.

Olyan mértékben fogunk részesülni a Szentlélek adományában, amennyire vágyunk rá, amennyire hiszünk benne és amilyen mértékben használni fogjuk azt a világosságot és tudást, melyet tőle kapunk. Oly mértékben ruháztatunk fel Szentlélekkel, amilyen mértékben képesek vagyunk befogadni Őt, és továbbadni másoknak. Krisztus mondja: *„Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál...”* (Lk 11:10)

Aki igazán keresi Krisztus drága kegyelmét, azt bizonyosan nem éri csalódás. Az ígéretet Ő adta nekünk, aki nem fog megcsalni minket. Nem szállóigeként vagy elméletként közölte velünk, hanem tényként, mint az isteni kormányzat törvényét. Biztosak lehetünk abban, hogy megkapjuk a Szentlelket, ha egyénenként megkíséreljük Isten Igéjét próbára tenni. Isten igaz, és az Ő rendje tökéletes. *„... aki keres talál; és a zörgetőnek megnyitják.”* (10. vers) A világosság és igazság aszerint ragyog ránk, amennyire lelkünk vágyakozik rá. Ő, bár mindannyian éheznénk és szomjaznánk az igazságot, hogy megelégtessünk!

(Review and Herald, 1896. május 5.)

Február 29.

LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE A GYŐZELEMIG

„Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra: úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; hanem megsanyargatom testemet és szolgálva teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

(1Kor 9:26-27)

Isten lépésről lépésre vezeti népét. A keresztény élet harc és menetelés. Ebben az ütközetben senkit sem bocsátanak el, az erőfeszítésnek állandónak és kitartónak kell lennie. Csakis szüntelen igyekezet által uralkodhatunk győzelmesen Sátán kísértései felett. A keresztény tisztességet ellenállhatatlan erővel kell keresni és eltökélt céltudatossággal kell megőrizni.

Van a kereszténységnek egy tudománya, melyet jól el kell sajátítanunk - tudomány, mely annyival mélyebb, szélesebb és magasabb bármely emberi tudománynál, amennyivel magasabbak az egek a földnél. Fegyelmezni, nevelni és edzeni kell az elmét; mivelhogy az Istent olyan módon kell szolgálni, melyek nem állnak összhangban született hajlamainkkal. Vannak öröklött és megszokott készségeink a rosszra, melyeket le kell győznünk. Életünk ideje alatt gyakran kell felhagynunk a neveléssel és a gyakorlással, hogy Krisztus iskolájának tanulói lehessünk. Arra kell nevelnünk szívünket, hogy rendíthetetlenül váljunk Istenben. Olyan gondolkodásbeli szokásokat kell kialakítanunk, melyek képessé tesznek bennünket a kísértésnek való ellenállásra. Meg kell tanulnunk felfelé nézni. Isten Igéjének elveit - melyek oly magasak, mint az egek és az örökkévaló irgalom - a mi mindennapi életünkre való kihatásukban kell megértenünk. Minden tettnek, minden szónak, minden gondolatnak összhangban kell állniuk ezekkel az elvekkel.

A Szentlélek értékes ajándékai nem egy pillanat alatt fejlődnek ki. Bátorságra, állhatatosságra, szelídségre, hitre, a megmentő isteni hatalomba vetett megingathatatlan bizalomra az évek tapasztalatai alatt lehet szert tenni. Isten gyermekei a szent igyekezet és a jóhoz való szilárd ragaszkodás által pecsételik be sorsukat.

Nincs vesztegetni való időnk. Nem tudjuk, mennyire van közel a mi próbaidőnk. Az örökkévalóság karnyújtásnyira van előttünk. A függöny lassan felgördül. Krisztus hamar eljön. Isten angyalai arra igyekeznek, hogy elvonjanak bennünket önmagunktól és a földi dolgoktól. Bár ne munkálkodnának hiába!

(Testimonies, 8. kötet, 313-314. oldal)

Március 01.

SZENT ILLAT

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, és a ti gyümölcsötöket megmaradjon; hogy akármit kértekek az Atyától az én nevemben, megadja néktek.”

(Jn 15:16)

Annak érdekében, hogy sok gyümölcsöt teremhessünk, legtöbb előjogunkat és lehetőségünket lelki szempontból kell értelmeznünk. Félre kell tennünk minden közönségességet, büszkeséget, világiasságot és naponta isteni segítséget kell kapnunk. Ha lelkileg növekszel, fel kell használnod minden eszközt, melyet az evangélium biztosít, és készen kell állnod arra, hogy a Szentlélek befolyása által elérd a kegyességet; mert a mag láthatatlan és természetfeletti erők által fejlődik zöld fűből érett gabonává.

Közvetlenül elárultatása és keresztre feszítése előtt Jézus a Szentlélek ígéretével vigasztalta tanítványait. Milyen gazdag ígéretek kaptak az isteni befolyás és képviselő e tanítása által, hiszen a Szentlélek áldása minden más áldást maga után von. A Szentlélek rálehel arra a lélekre, aki alázattal hagyatkozik hitének szerzőjére és bevégezőjére, Krisztusra; s az ilyen hívő gyümölcsöt fog teremni az örök élet számára. Befolyása jó illat lesz, Jézus neve pedig zene lesz fülének, dallam a szívének.

A keresztény ember élet illata lesz az életre mások számára, habár meglehet, hogy nem tudja megmagyarázni tapasztalatának titkát; de azt tudja, hogy amikor felhők és sötétség vették őt körül és kiáltott az Úrhoz, a sötétség eloszlott s lelkének templomát békesség és öröm töltötte be. Tudja, milyen az, amikor Isten megbocsátó szeretete megnyilatkozik szívében és tapasztalja a békét, mely minden értelmet felülmúl; tudja, milyen az, amikor köszönet, hála és imádat tör fel a lélekből iránta, aki szeretett minket és saját vérével mosta le bűneinket. Békessége van Jézus Krisztus által, és öröme a Szentlélekben. Egységben van Krisztussal, lelke telve van az Ő akarata iránti elkötelezettséggel, szívében őrzi a mennyet, míg a végtelen szeretet kebelén nyugszik. Az ilyen keresztények sok gyümölcsöt fognak teremni Isten dicsőségére. Helyesen mutatják be Isten jellemét és teszik nyilvánvalóvá tulajdonságait a világ előtt.

(Signs of the Times, 1893. április 3.)

AZ ELSŐ GYÜMÖLCSE: A BŰNBÁNAT

„Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet.”

(Zsolt 51:3-4)

A megmentő kegyelem első gyümölcsei közé tartozik a bűnbánat. Nagy Tanítónk a tévedő, bukott embereknek adott leckéiben bemutatja kegyelmének életadó erejét, és világossá teszi, hogy e kegyelem által férfiak és nők új, szent és tiszta életet élhetnek. Aki így él, megvalósítja a mennyei királyság alapelveit, és Istentől tanulva másokat is az egyenes ösvényre vezet. Nem fogja a vakot bizonytalan utakra vezetni. Az élet mutatja, hogy a Szentlélek munkálkodása folytán isteni természet részesévé vált. Minden lélek, akiben így munkálkodik Krisztus Lelke, oly bőségesen kap a kegyelem gazdag tárházából, hogy jó cselekedeteit szemlélve a hitetlen világ is elismeri, hogy isteni erő irányítja, támogatja és vezeti őt Isten dicsőségére.

(God's Amazing Grace, 138. oldal)

Vannak olyanok, akik - figyelmen kívül hagyva Krisztus kegyelmes hívásait – továbbra is folytatják nyilvánvalóan istentelen életüket. Az ilyenekhez így szól Isten: *„Míglen szeretitek, oh ti együgyűek az együgyűséget? ... Térjete az én dorgálásomhoz; ímé közlöm veletek az én lelkemet, tudtokra adom az én beszédimet néktek.”* (Péld 1:22-23)

(Signs of the Times, 1905. június 28.)

Az emberi életekben a Szentlélek munkájának első gyümölcseinek egyike a bűnbánat. Ez az egyetlen folyamat, melyben a végtelen tisztaság Krisztus képmását teszi láthatóvá megváltott híveiben. Krisztusban lakozik az egész minden teljesség. Értéktelen az a tudomány, mely nincs összhangban vele. Ő azt tanítja, hogy ítéljünk mindent elveszendőnek Urunk Krisztus Jézus ismeretének gazdagságáért. Ez az ismeret a legmagasabb rendű tudomány, melyet ember valaha is elérhet.

(The SDA Bible Commentary,
Ellen G. White Comments, 6. kötet, 1068. oldal)

SZERETET

„Lássátok milyen nagy szeretetet adott nékiünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.”

(1Jn 3:1)

János ezt mondja: *„Lássátok milyen nagy szeretetet adott nékiünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!”* Nincs szó, mely teljesen kifejezné ezt a szeretetet, csak bizonyos fokig tudjuk szavakba önteni ezt a minden ismeretet felülhaladó szeretetet. A Végtelen nyelvezetére lenne szükségünk ahhoz, hogy kifejezzük azt az isteni jóságot, mely lehetővé tette, hogy Isten fiainak nevezessünk. Azzal, hogy keresztténnyé válik, egy ember sem lesz kisebb. Semmi szégyenletes nincs abban, hogy kapcsolatban vagyunk az élő Istennel.

Jézus viselte el azt a megaláztatást, szégyent és szemrehányást, melyet a bűnös érdemelt. Ő volt a mennyei Felség, a dicsőség Királya, egyenlő volt az Atyával; mégis letette istenségét és emberré lett, mert emberit csak emberi, istenit pedig csak isteni ragadhat meg. Ha angyként jött volna el, nem részesülhetett volna szenvedéseinkből, nem kísértethetett volna meg mindenekben hozzánk hasonlóan, nem érezhetett volna együtt velünk bánatunkban; de Ő az emberi test öltözkéiben jött el, hogy mint helyettesünk és kezesünk helyettünk győzze le a sötétség urát, és érdemei által mi lehessünk győztesek.

Ahogy a Golgota kereszttjének árnyékában állunk, szeretetének melege tölti be szívünket. Amint rátekintek, akit bűneim sebeztek meg, fentről jövő ihletés száll le rám, s ez az ihlet mindannyiótokra reászállhat a Szentlélek által. Ha nem kaptatok meg a Szentlelket, akkor Isten szeretete nem költözhet lelketekbe; de ha élő kapcsolatban vagytok Krisztussal, akkor ő szeretettel, buzgalommal és komolysággal tölt el bennünket.

Nem márványtömbök vagyunk, melyek bár visszaverik a nap sugarait, de nem lehet életre kelteni őket. Mi alkalmasak vagyunk arra, hogy reagáljunk az igazság Napjának fénysugaraira; mert amikor Krisztus fénnel árasztja el lelkünket, akkor fényt és életet kapunk tőle. Úgy iszunk Krisztus szeretetéből, ahogy a fa ága táplálkozik a törzsből. Ha beoltattunk Krisztusba, és minden sejtünk egyesült az élő tővel, akkor erről a tényről úgy bizonyosodunk meg, hogy sok gyümölcsöt termünk.

(Review and Herald, 1892. szeptember 27.)

ÖRÖM

„Dicsérlek Uram teljes szívemmel, hirdetem minden csudatételeidet. Örülök és örvendezek tebenned, zengedezem, oh Magasságos, a te nevedet.”

(Zsolt 9:2-3)

Több hitre van szükségünk! Kezdjünk el hinni üdvösségünkben! Járuljunk hittel és teljes bizodalommal Istenhez, hogyha mindent átadunk neki, akkor keresztényi jellemet alakít ki bennünk! Újra és újra el kell ezt mondanunk mindenkinek. Ha egygé válunk Krisztussal, akkor tudjuk bemutatni Őt a világnak; s hagyunk fel minden kapkodó, görcsös munkánkkal.

Tiszteljük hát meg Istent azzal, hogy szilárd hitet és megingathatatlan bizalmat tanúsítunk iránta. Ne felejtsük el, hogy ingerlékeny és bánatos lelkülettel nem dicsőíthetjük Istent. Az Úr gondot visel a virágokra. Szépséggel és illattal ajándékozza meg őket. Nem adná-e sokkal inkább nekünk a derűs lelkület illatát? Nem állítaná-e helyre bennünk az isteni képmást? Akkor pedig higgyünk benne! Most rögtön húzódjunk oda, ahol Szentlelkét megkaphatjuk! Ezután bizonyíthatjuk be a világ előtt, mit tesz az igazi vallás a férfiakkal és nőkkel.

A szívünket betöltő Megváltónk feletti örömünk adja nekünk azt a békét és bizonyosságot, mely képessé tesz bennünket annak kimondására, hogy *„tudom, hogy az én megváltóm él”*. (Jób 19:25)

Igéjében az Úr úgy mutatja be népét, mint egy örvendező népet. Az igazi hit felemeli birtokosa kezét, és megragadja azt az Egyetlent, aki ez ígéret mögött áll: *„nagy lesz fiaid békessége.”* (Ésa 54:13) *„Mivel így szól az Úr: Ímé kiterjesztem rá a békességet, mint egy folyóvizet.”* (Ésa 66:12) Istenben *„kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel”* örvendezhetünk (1Pt 1:8), *„vele áldják magokat mind a nemzetek, és magasztalják őt”*. (Zsolt 72:17)

Törekedjünk arra, hogy megtanítsuk a hívőket az Úrban való örvendezésre! A cselekvő hit eredménye a lelki öröm. Isten népének hittel és Szentlélekkel teljesnek kell lennie, s Uruk csak akkor dicsőül meg bennük.

(Bible Training School, 1905. április 1.)

BÉKESSÉG

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

(Fil 4:6-7)

A világ Üdvözítője arra törekedett, hogy a szomorkodó tanítványok szívét a leghatékonyabb vigasztalással üdítse fel. A széles tárgykörből a Szentlélek témáját választotta, ezzel akarta szívüket bátorítani és vigasztalni. Bár Krisztus oly nagy hangsúlyt fektetett a Szentlélek témájára, mégis a gyülekezetek milyen keveset időznek e tárgynál! A Szentlélek nevét és befolyását csaknem elutasítják, pedig az isteni befolyás nélkülözhetetlen a keresztény jellem tökéletesítésének munkájában.

Sokaknak nincs sem békéje, sem nyugalma, állandó izgalom állapotában vannak, és engedik, hogy az indulat és a szenvedély uralja szívüket. Nem tudják mit jelent békét és nyugalmat találni Krisztusban. Olyanok, mint a horgony nélküli hajó, melyet ide-oda hány a szél. De azok, akiknek elméjét a Szentlélek irányítja, alázatosan és szelíden járnak; mert Krisztus seregében dolgoznak, aki tökéletes békét ad nekik; míg azok, akiket nem a Szentlélek irányít, olyanok, mint a háborgó tenger.

Az Úr isteni útmutatót adott nekünk, melyből megtudhatjuk akaratát. Az énközpontúak és önelégültek nem érzik annak szükségességét, hogy kutassák a Bibliát, és nagyon megsértődnek, ha másoknak nincsenek hozzájuk hasonlóan romboló ötleteik, és nem látnak maguk előtt olyan torz képet, mint ők. De akit a Szentlélek vezérel, Jézus hitébe veti horgonyát. Buzgó komolysággal kutatja a Szentírást, keresi a fényt és útmutatást, mely átvezeti őt az összevisszaságon és a veszélyeken, melyek minden lépésénél körülveszik őt élete ösvényén. Akik nyugtalanok, panaszkodók és zúgolódók, azok azért olvassák a Bibliát, hogy azzal is bizonyítsák saját eljárásaikat. Ők Isten tanácsait elutasítják vagy kiforgatják. Békessége annak van, aki akaratát Isten akaratába helyezte és vágyik arra, hogy az isteni utasítást kövesse.

(Signs of the Times, 1893. augusztus 14.)

BÉKETŰRÉS

„Öltözzétek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést.”

(Kol 3:12)

Üdvösségünk királya rang, cím, tekintély helyett szolgálai formát vett fel annak érdekében, hogy az emberiség és az istenség között szövetséget kössön. A hívőnek Krisztust kell bemutatnia. Hosszútűrést kell gyakorolnia embertársai iránt. Türelemesnek, megbocsátónak kell lennie, telve krisztusi szeretettel. Aki igazán megtért, az tiszteletet fog tanúsítani testvérei iránt; azt fogja tenni, amit Krisztus parancsolt.

Jézus ezt mondta: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” (Jn 13:34-35) Amely lélekben megmarad Krisztus szeretete, az olyan szeretetet fog tanúsítani, amit a világ is megért.

Nincs mindenki egységben Krisztussal, aki az ő nevét viseli. Akikben nincs meg a Lélek és Krisztus kegyelme, az nem az Övé, tekintet nélkül arra, hogy mit vall magáról. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. A világ rendje szerinti szokások és gyakorlatok, ha nem valósítják meg Isten törvényének követelményeit, nem a Lélektől származnak és nem az Ő jellemét fejezik ki. Csak azok lesznek Krisztushoz hasonlóak, akik hasonulnak az isteni képmáshoz. Csak azok engedelmeskednek Isten Igéjének, és nyilvánítják ki Isten gondolatait és akaratát, akik átalakultak a Szentlélek munkája által.

A világban van egy ál- és egy igazi kereszténység. Az ember igazi jelleme abban nyilvánul meg, hogyan bánik embertársaival. Feltehetjük a kérdést: vajon lelkületével és tetteivel Krisztus jellemét mutatja-e be, vagy egyszerűen jellemének természetes, önző vonásait, mint a világ gyermekei? A hitvallás semmit sem ér Istennél. Mielőtt örökre késő lenne ahhoz, hogy jóvá tegyünk a rosszat, kérdezze meg mindenki önmagától: „Mi vagyok én?” Saját magunktól függ, hogy jellemünk eljut-e olyan pontra, mely alkalmassá tesz arra, hogy Isten mennyei családjának tagjaivá legyünk.

(Review and Herald, 1895. április 9.)

SZÍVESSÉG

„De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.”

(Gal 5:22-23)

Ha Krisztus bennünk lakozik, akkor otthon is ugyanolyan keresztények leszünk, mint máshol. A keresztény kedves szavakkal szól rokonaihoz és munkatársaihoz, kedves, udvarias, szeretetteljes és együttérző. Arra neveli önmagát, hogy a mennyei család tagja legyen. Ha a királyi család tagja, akkor azt a birodalmat képviseli, melybe igyekszik. Kedvesen szól gyermekeihez, mert tudja, hogy ők is a mennyei udvar tagjai, Isten örökösei.

Isten gyermekei között nincsen durva lelkület, mert „a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.” Amilyen lelkület uralkodik otthonainkban, olyan lelkület nyilvánul meg a gyülekezetben is.

Ó, arra kell nevelnünk szívünket, hogy legyen könyörületes, kedves, szelíd, telve megbocsátással és együttérzéssel. Ha mellőzzük a hiúságot, felszínes ostoba társalgást, tréfát és viccelődést, még nem válunk rideggé, kellemetlenné és antiszociálissá. Az Úrnak Lelke megnyugszik rajtad, míg olyanná nem leszel, mint egy illatos virágszál Isten kertjéből. Állandóan a világosságról, Jézusról, az igazság Napjáról kell beszélned, míg dicsőségről dicsőségre átváltozol, jelmed átalakul, egyre több erőt kapsz, és egyre jobban és jobban tükröződ vissza Jézus drága képmását. Ha ezt teszed, akkor az Úr beírja a mennyei könyvekbe, hogy „Jól vagy”, mert Jézust mutatod be.

Nekünk, keresztényeknek nem szabad keményszívűnek és megközelíthetetlennek lennünk. Magatartásunknak Krisztust kell tükröznie, jellemünknek pedig a mennyei kegyelem szépségét kell magán viselnie. Isten jelenlétének kell velünk lakoznia, s bárhol vagyunk, árássunk fényt a világra. A körülötted élőknek fel kell ismerniük, hogy a menny légköre leng körül téged.

(Review and Herald, 1892. szeptember 20.)

JÓSÁG

„De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédidből ismertetel igaznak, és a te beszédidből ismertetel hamisnak.”

(Mt 12:36-37)

Isten azt szeretné, ha olyan helyen találna bennünket, ahol ránk áraszthatja szeretetét. Ő nagy értéket tulajdonít az embernek, egyetlen Fiát áldozta fel megmentésünkért, ezért embertársainkat is úgy kell tekintenünk, mint akiket Krisztus vérével vásárolt meg. Ha így szeretjük egymást, akkor Isten és az igazság iránti szeretetünk is növekszik. Szívünket fájdalom járta át, amint szemléltük, mily kevés szeretet van köreinkben. A szeretet mennyei eredetű plánta, melyet naponta kell gondoznunk. A szelídség, a kedvesség, a hosszútűrés mindent eltűr és mindent elvisel, és az, hogy nem tudnak könnyen felingerelni, ezek a szeretet értékes fájának gyümölcsei.

Ha együtt vagytok, vigyázzatok szavaitokra. Beszélgetéseitek legyen olyan természetű, melyet később nem kell majd megbánnotok. *„És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak napjára.”* (Ef 4:30) *„A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.”* (Mt 12:35)

Ha az igazság iránti szeretet él a szívedben, akkor az igazságról fogsz beszélni, arról az áldott reménységről, mely Jézusban van. Ha szeretet van a szívedben, akkor arra fogsz törekedni, hogy testvéredben megalapozd és felépítsd a legszentebb hitet. Ha egy szót is szóltok, mely ártalmas barátodra vagy testvéredre nézve, ne helyeseld az ilyen gonosz beszédet, mert ez az ellenség munkája. Kedvesen figyelmeztess a beszélőt, hogy Isten Igéje tiltja az ilyenfajta társalgást.

Meg kell tisztítanunk szívünket minden olyan dologtól, mely beszenyezi a lélek templomát, hogy Krisztus a szívünkben lakhasson. Üdvöztőnk elmondta nekünk, hogyan mutathatjuk be Őt a világnak. Ha becsben tartjuk Szentlelkét, és az Ő jellemét mutatjuk be másoknak, ha ügyelünk mások érdekeire is, ha kedvesek, türelmesek, elnézőek vagyunk, a világ az általunk termett gyümölcsök láttán megbizonyosodik afelől, hogy Isten gyermekei vagyunk. Az egyházat az egység teszi képessé arra, hogy tudatos befolyást árásszon a hitetlenekre és a világiakra.

(Review and Herald, 1888. június 5.)

HIT

„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés.”

(Zsid 11:1)

Ha Krisztushoz jövünk, hinnünk kell Őbenne. Be kell Őt vinnünk mindennapi életünkbe; akkor békénk és örömünk lesz, és tapasztalatból tudjuk meg, mit jelentenek ezek a szavak: *„Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.”* (Jn 15:10) Hittel kell igényelnünk ígéretét, hogy megmaradjunk Krisztus szeretetében. Jézus mondta: *„Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömöm és a ti örömetek beteljék.”* (11. vers)

A hit szeretet által munkálkodik és megtisztítja a lelket. A Szentlélek hit által juthat be a szívbe és teremthet benne szentséget. Nem lehet valaki Krisztus küldötte és nem végezheti Ura munkáját anélkül, hogy ne működnék együtt Istennel a Szentlélek által. Csak úgy válhatunk alkalmassá a mennyre, ha jellemünk átalakul; Krisztus igazsága lesz a megbízólevelünk, hogy az Atyához járulhassunk. Isteni természet részeseivé kell válnunk, elkerülve a romlottságot, mely a kívánság által van a világban. A Szentlélek befolyása által napról napra formálódunk kell; mert a Szentlélek munkája az, hogy nemesíti az ízlést, megszenteli a szívet és bemutatja a léleknek Jézus hasonlíthatatlan szépségét.

Krisztust kell szemlélnünk, és e szemlélés által változunk meg. Hozzá kell járulnunk, mint egy élő, kimeríthetetlen forráshoz, melyből újra és újra ihatunk és mindig friss vizet meríthetünk. Viszonoznunk kell szeretetének vonzását, az Élet Kenyeréből kell táplálkoznunk, mely a mennyből szállott alá, s az Élet Vízéből kell innunk, mely Isten trónjánál fakad. Állandóan felfelé kell néznünk, hogy a hit Isten trónjához kössön bennünket. Ne nézzünk lefelé, mintha a földhöz lennénk ragadva! Ne tartsunk vizsgálatot hitünk felett, ne tépjük ki, mintha egy szál virág lenne, s mi meg szeretnénk nézni, van-e gyökere, vagy nincs. A hit növekedése alig észrevehető.

(Bible Echo, 1893. február 15.)

SZELÍDSÉG

„Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszúútúrésszel, elszenvedvén egymást szeretetben.”

(Ef 4:2)

Meghívlak, hogy nézz fel a Golgota férfiára! Nézz fel rá, kinek feje a töviskoronát hordta, aki elviselte a kereszt szégyenét, aki lépcsőről lépésre haladt lefelé az alázat ösvényén. Nézd Őt, aki a fájdalmaink férfja volt, betegségek ismerője, aki utált, és az emberektől elhagyott volt. *„Pedig betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.”* (Ésa 53:4) *„És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességiünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg.”* (5. vers) Nézd a Golgotát, míg szíved meglágyul Isten Fia lenyűgöző szeretetének láttán. Ő mindent megtett azért, hogy a bukott embert felemelje és megtisztítsa.

Lehetséges az, hogy ne valljuk meg Őt? Vajon Krisztus vallása megalázza-e annak elfogadját? Nem, nem jelent lefokozást az, ha valaki a Golgota Férfiának nyomdokaiba lép.

Nap mint nap ülünk le Jézus lábaihoz, és tanulunk tőle, hogy beszélgetésünkben, viselkedésünkben, ruházódásunkban és minden dolgunkban az a tény legyen nyilvánvalóvá, hogy Jézus irányít bennünket és uralkodik felettünk. Isten arra hív el minket, hogy ne a világban járjunk, hanem azon az ösvényen, mely az Úr megváltottai részére van fenntartva. Teljesen át kell adnunk magunkat Istennek, Krisztust pedig vallanunk az emberek előtt.

„Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.” (Mt 10:33) Milyen joga van valljuk magunkat keresztényeknek, miközben életünkkel és tetteinkkel megtagadjuk Urunkat? *„És aki föl nem veszi az ő keresztjét és úgy nem követ engem, nem méltó énhozzám. A ki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és aki elveszti az ő életét énérétem, megtalálja azt.”* (38-39. vers) Minden nap meg kell tagadnunk önmagunkat, fel kell vennünk keresztünket, és követnünk kell a Mester lábnyomait.

Ó, bár a Szentlélek keresztsége végbemenne bennetek, és Ő betölthetne titeket! Akkor napról napra mindjobban átalakulnátok Isten képmására, és életetek minden mozzanatában ezt kérdeznétek: *„Megdicsőítem-e ezzel Mesteremet?”* A jó cselekedetek türelmes gyakorlása által keresnétek a dicsőséget és tisztességet, mígnem megkapjátok az örök élet ajándékát.

(Review and Herald, 1892. május 10.)

MÉRTÉKLETESÉG

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljetek.”

(1Kor 10:31)

Isten minden embertől elvárja, hogy adja át testét neki élő áldozatul, nem pedig halott, vagy haldokló áldozatként, melyet legyengített saját életvitele, s mely telve van tisztátalansággal és betegséggel. Isten élő áldozatot kíván. Testünk - mondja Jézus - a Szentlélek temploma, a Szentlélek lakhelye, és Ő megkívánja mindenkitől, aki az ő nevét viseli, hogy őrizze meg testét az ő szolgálatára és dicsőségére. *„Nem a magatokéi vagytok - mondja az ihletett apostol - áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.”* (1Kor 6:19-20) Ennek érdekében ragasszatok a jó cselekedetek mellé tudományt, a tudomány mellé mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig türelmet.

Kötelességünk tudni, hogyan tarthatjuk testünket a lehető legjobb egészségi állapotban, és szent kötelességünk, hogy a szerint a világosság szerint éljünk, amit Isten kegyelméből nekünk adott. Ha becsukjuk szemünket a világosság előtt, mert félünk, hogy meglátjuk dédelgetett hibáinkat - melyeket nem vagyunk hajlandóak elhagyni -, akkor bűneink nem fogynak, hanem sokasodnak. Ha egy dologban elfordulunk a fénytől, más esetben is vissza fogjuk azt utasítani.

Ha testünk törvényeit sértjük meg, az ugyanolyan bűn, mintha a Tízparancsolat egyikét hágnánk át, mert ez is, az is Isten törvénye. Nem szerethetjük Istent teljes szívünkkel, elménkkel, lelkünkkel és erőnkkel, míg sokkal jobban szeretjük hasunkat és ragaszkodunk ínyenc falatjainkhoz. Ezzel naponta aláássuk egészségünket, mellyel Istent dicsőíthetnénk meg, mert ő teljes erőnk, teljes szellemi képességünket elvárja tőlünk. Bár Krisztus követőinek valljuk magunkat, akik az örök élet elnyerésére készülünk, káros szokásainkkal mégis egyre csökkentjük életerőnket...

Tüzetesen vizsgáljátok meg szíveteket, életetek során kövessétek a csalhatatlan mintát, s így minden rendben lesz nálatok. Lelkiismereteket tisztán őrizzétek meg Isten előtt. Minden tetteitekkel az ő nevét dicsőítsétek meg. Hagyjátok el az önzést és az önző szeretetet.

(Testimonies, 2. kötet, 70-71. oldal)